Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/68/EK**

(2005. gada 16. novembris)

par pārapdrošināšanu un Padomes Direktīvu 73/239/EEK un 92/49/EEK grozījumiem, kā arī Direktīvu 98/78/EK un 2002/83/EK grozījumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/44/EK (2007. gada 5. septembris)	L 247	1	21.9.2007.
►**M2**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/37/EK (2008. gada 11. marts)	L 81	71	20.3.2008.
►**M3**	Padomes Direktīva 2013/23/ES (2013. gada 13. maijs)	L 158	362	10.6.2013.

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 270, 13.10.2007., 32. lpp. (2005/68/EK)

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/68/EK

(2005. gada 16. novembris)

par pārapdrošināšanu un Padomes Direktīvu 73/239/EEK un 92/49/EEK grozījumiem, kā arī Direktīvu 98/78/EK un 2002/83/EK grozījumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Padomes Direktīvā 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ([3]), Padomes Direktīvā 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana ([4]), un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu ([5]) ir izklāstīti noteikumi tiešās apdrošināšanas darbību uzsākšanai un veikšanai Kopienā.

(2) Šīs direktīvas paredz tiesisko regulējumu apdrošināšanas uzņēmumu darbībai iekšējā tirgū gan atbilstoši tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, lai apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā, atvieglotu saistību izpildi Kopienā un dotu iespēju apdrošinājuma ņēmējiem izmantot ne tikai savas valsts apdrošinātāju pakalpojumus, bet arī to apdrošinātāju pakalpojumus, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kuri ir reģistrēti citās dalībvalstīs.

([1]) OV C 120, 20.5.2005., 1. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2005. gada 7. jūnija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 17. oktobra Lēmums.
([3]) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).
([4]) OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.
([5]) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

▼B

(3) Šajās direktīvās noteikto režīmu piemēro tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem attiecībā uz visiem to darījumiem gan tiešajā apdrošināšanā, gan pārapdrošināšanā ar risku pārņemšanu; savukārt pārapdrošināšanas darījumiem, ko veic specializēti pārapdrošināšanas uzņēmumi, šis režīms netiek piemērots un uz tiem neattiecas arī citi Kopienas tiesību aktu noteikumi.

(4) Pārapdrošināšana ir nozīmīgs finanšu darbības veids, jo tā veicina plašāku risku sadali visā pasaulē, tādējādi ļaujot tiešās apdrošināšanas uzņēmumiem paaugstināt saistību kapacitāti, piedāvāt labāku apdrošināšanas segumu un arī samazināt savas kapitāla izmaksas; turklāt pārapdrošināšanai ir nozīmīga loma finansiālās stabilitātes nodrošināšanā, jo tā ir būtisks elements tiešās apdrošināšanas tirgu finansiālās precizitātes un stabilitātes nodrošināšanā, kas ietekmē arī finanšu sistēmu kopumā kā nozīmīgs finanšu starpnieks un institucionālais ieguldītājs.

(5) Ar Padomes Direktīvu 64/225/EEK (1964. gada 25. februāris) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārapdrošināšanas un retrocesijas jomā ([1]) tika atcelti tie ierobežojumi brīvībai veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvībai, kas saistīti ar pārapdrošināšanas pakalpojumu sniedzēja valstisko piederību vai atrašanās vietu. Tā tomēr neatcēla ierobežojumus, ko rada atšķirības valstu tiesību aktos par pārapdrošināšanas piesardzīgu uzraudzību. Šāda situācijas rezultātā izveidojās būtiskas atšķirības pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzībā Kopienā, kas radīja šķēršļus pārapdrošināšanas darījumiem, tādus kā pārapdrošināšanas uzņēmumu pienākums dot aktīvus kā nodrošinājumu, lai segtu savu daļu tiešās apdrošināšanas uzņēmumu tehniskajās rezervēs, kā arī nepieciešamība pārapdrošināšanas uzņēmumiem pildīt dažādus uzraudzības noteikumus dažādās dalībvalstīs, kur tie veic savu darbību, vai arī pārapdrošināšanas uzņēmuma netiešā uzraudzība dažādos aspektos, ko veic tiešo apdrošināšanas uzņēmumu kompetentās iestādes.

(6) Finanšu pakalpojumu rīcības plānā pārapdrošināšana ir atzīta kā nozare, kurā nepieciešama rīcība Kopienas līmenī, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidošanu finanšu pakalpojumu jomā. Turklāt galvenie finanšu forumi, tādi kā Starptautiskais Valūtas fonds un Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzību asociācija (*SAUA*), ir uzsvēruši, ka Kopienas līmenī nav saskaņotu pārapdrošināšanas uzraudzības noteikumu un tas ir nopietns trūkums finanšu pakalpojumu regulējumā, kas noteikti jānovērš.

(7) Šīs direktīvas mērķis ir pienācīgu reglamentējošu noteikumu izveidošana pārapdrošināšanas darījumiem Kopienā. Tā veido daļu no Kopienas tiesību aktu kopuma apdrošināšanas jomā, kas veido iekšējo tirgu apdrošināšanas nozarē.

([1]) OV 56, 4.4.1964., 878. lpp.

▼B

(8) Šī direktīva ir saskanīga ar starptautisko organizāciju darbu pārapdrošināšanas uzraudzības noteikumu jomā, jo īpaši ar *SAUA* veikto.

(9) Šai direktīvai ir tādi pati koncepcija kā Kopienas tiesību aktiem tiešās apdrošināšanas jomā, īstenojot saskaņošanu, kas ir būtiska, nepieciešama un pietiekama, lai nodrošinātu licenču un pienācīgas kontroles sistēmu savstarpēju atzīšanu, tādējādi ļaujot piešķirt vienotu licenci, kas ir spēkā Kopienā, un piemērot principu, ka uzraudzību veic piederības dalībvalsts.

(10) Tāpēc jānosaka prasība, ka pārapdrošināšanas darījumu sākšanai un veikšanai vajadzīga vienota licence, ko izsniedz tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atrodas pārapdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs. Šāda licence uzņēmumam dod tiesības darboties visā Kopienā, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Filiāles dalībvalsts vai dalībvalsts, kurā tiek sniegti pakalpojumi, vairs nedrīkst likt iegūt jaunu licenci pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas šajā dalībvalstī vēlas veikt pārapdrošināšanas darījumus un jau ir saņēmuši licences piederības dalībvalstī. Turklāt pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas jau ir saņēmis licenci piederības dalībvalstī, nedrīkst noteikt papildu uzraudzību vai pārbaudes, kas saistītas ar tā finansiālo stabilitāti un ko veic tā apdrošināšanas uzņēmuma kompetentās iestādes, kurš ir pārapdrošināts minētajā pārapdrošināšanas uzņēmumā. Turklāt dalībvalstis nedrīkst pieprasīt Kopienā licencētam pārapdrošināšanas uzņēmumam dot aktīvus kā nodrošinājumu, lai segtu tā daļu cedenta tehniskajās rezervēs. Jādefinē šādas licences piešķiršanas vai atsaukšanas nosacījumi. Kompetentās iestādes nedrīkst izsniegt licenci vai atļaut turpināt darbību pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas nepilda šīs direktīvas nosacījumus.

(11) Šo direktīvu piemēro pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic tikai pārapdrošināšanas darījumus un nav iesaistīti tiešajā apdrošināšanā; to piemēro arī tā saucamajiem "kaptīvajiem" pārapdrošināšanas uzņēmumiem, ko izveidojuši vai kas pieder vai nu finanšu uzņēmumiem, kas nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumi vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu grupas, kam piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību [1], vai vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas nav finanšu uzņēmumi un kuru darbības mērķis ir nodrošināt pārapdrošināšanas segumu riskiem, kas saistīti tikai ar tiem uzņēmumiem, kuriem tie pieder. Šajā direktīvā terminam "pārapdrošināšanas uzņēmums" būtu jāietver kaptīvus pārapdrošināšanas uzņēmumus, ja nav dota īpaša norāde par kaptīviem pārapdrošināšanas uzņēmumiem. Kaptīvi pārapdrošināšanas uzņēmumi nesedz riskus, ko izraisa

[1] OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

▼B

grupai piederoša apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma ārēja tieša apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darbība. Turklāt finanšu konglomerātā ietilpstošiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem nedrīkst piederēt kaptīvs uzņēmums.

(12) Tomēr šo direktīvu nepiemēro apdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem jau piemēro Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK; tomēr, lai nodrošinātu to apdrošināšanas uzņēmumu finansiālo stabilitāti, kas veic arī pārapdrošināšanas darījumus, un to, ka šo darījumu īpatnības tiek ņemtas vērā, aprēķinot šo apdrošināšanas uzņēmumu kapitāla prasības, šajā direktīvā minēto maksātspējas normu pārapdrošināšanas uzņēmumiem piemēro šo apdrošināšanas uzņēmumu pārapdrošināšanas darījumiem, ja to pārapdrošināšanas darījumi veido būtisku daļu to kopējā darījumu apjomā.

(13) Šī direktīva neattiecas uz pārapdrošināšanas segumu, ko būtisku sabiedrības interešu vārdā sniedz vai pilnībā garantē dalībvalsts kā pārapdrošinātājs pēdējā instancē, it sevišķi tad, ja īpašas tirgus situācijas dēļ pienācīga komerciāla seguma iegūšana nav iespējama; šajā sakarā "pienācīga komerciāla seguma" trūkums galvenokārt nozīmē tirgus nespēju, ko raksturo piemērota līmeņa apdrošināšanas piedāvājumu nepārprotams trūkums, turklāt prēmiju pārmērīgums vēl neliecina par šī komerciālā seguma nepietiekamību. Šīs direktīvas 1. panta 2. punkta d) apakšpunkts attiecas arī uz vienošanos starp apdrošināšanas uzņēmumiem, uz kuriem attiecas Direktīva 73/239/EEK vai Direktīva 2002/83/EK un kuru mērķis ir apvienot finansiālās prasības, kuras izraisa lieli riski, piemēram, terorisms.

(14) Pārapdrošināšanas uzņēmuma darbības mērķiem jāattiecas tikai uz pārapdrošināšanas darījumiem un saistītām operācijām. Šis noteikums ļauj pārapdrošināšanas uzņēmumam veikt tādas darbības kā statistikas vai aktuāru konsultācijas, riska analīzi vai pētījumus savu klientu uzdevumā. Tas var ietvert arī kontrolakciju sabiedrības funkciju un darbības attiecībā uz finanšu sektora darbībām 2. panta 8. punkta nozīmē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ([1]). Jebkurā gadījumā šī prasība neļauj turpināt ar pamatdarbību nesaistītu banku vai finanšu darbību.

(15) Šai direktīvai jāprecizē kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras un līdzekļi. Pārapdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāatbild par šī uzņēmuma finansiālās

([1]) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

▼B

stabilitātes uzraudzību, tostarp attiecībā uz maksātspēju, pietiekamu tehnisko rezervju un izlīdzināšanas rezervju izveidošanu un šo uzkrājumu un rezervju nodrošinājumu ar augstas kvalitātes aktīviem.

(16) Dalībvalstu kompetento iestāžu rīcībā jābūt nepieciešamajiem uzraudzības līdzekļiem, kas nodrošinātu to, ka visā Kopienā pārapdrošināšanas uzņēmumi darījumus izpilda rūpīgi, neatkarīgi no tā, vai tie izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību vai brīvību sniegt pakalpojumus. Jo īpaši, tām jābūt tiesīgiem noteikt attiecīgus drošības pasākumus vai piemērot sankcijas nolūkā novērst neatbilstību un pārapdrošināšanas uzraudzības noteikumu pārkāpumus.

(17) Normām, kas nosaka portfeļu nodošanu, jābūt saskaņā ar šajā direktīvā minēto vienoto licencēšanu. Tās jāpiemēro dažāda veida portfeļu nodošanām starp pārapdrošināšanas uzņēmumiem, piemēram, portfeļu nodošanai, ko izraisa pārapdrošināšanas uzņēmumu apvienošanās vai citas darbības, kuras nosaka komerctiesību akti, vai pieteikto, bet neizmaksāto zaudējumu portfeļa nodošanai citam pārapdrošināšanas uzņēmumam. Turklāt normās, kas nosaka portfeļu nodošanu, jāiekļauj normas, kas īpaši attiecas uz gadījumiem, kad citam pārapdrošināšanas uzņēmumam tiek nodots tādu līgumu portfelis, kas noslēgti, pamatojoties uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

(18) Jāparedz informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai organizācijām, kuru darbība veicina finanšu sistēmas stabilitāti. Lai saglabātu sniegtās informācijas konfidencialitāti, šim adrešu sarakstam jābūt stingri ierobežotam. Tāpēc ir nepieciešams precizēt nosacījumus, atbilstoši kuriem ir atļauta iepriekš minētā informācijas apmaiņa; turklāt, ja ir noteikts, ka informāciju var izpaust tikai ar kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, vajadzības gadījumā tās var šo atļauju saistīt ar stingru nosacījumu izpildi. Ņemot vērā šo apstākli un nepieciešamību nodrošināt pienācīgu pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību kompetentajās iestādēs, šī direktīva paredz noteikumus, kas dalībvalstīm ļauj noslēgt līgumus par informācijas apmaiņu ar trešajām valstīm, paredzot, ka izpaužamai informācijai piemēro atbilstošas dienesta noslēpuma garantijas.

(19) Lai stiprinātu pārapdrošināšanas uzņēmumu piesardzīgu uzraudzību, jānosaka, ka revidentam ir pienākums nekavējoši ziņot kompetentajām iestādēm par visos šajā direktīvā paredzētajos gadījumos noteiktiem faktiem, kas varētu nopietni ietekmēt pārapdrošināšanas uzņēmuma finansiālo situāciju vai pārvaldes un grāmatvedības organizāciju, ja šādi fakti ir atklājušies, tam veicot savus darba pienākumus. Ņemot vērā direktīvas mērķus, ir vēlams, lai dalībvalstis paredzētu, ka šāds pienākums jāpiemēro visos apstākļos, kad revidents atklāj šos faktus, veicot savus darba pienākumus uzņēmumā, kuram ir ciešas attiecības ar pārapdrošināšanas uzņēmumu. Revidentu pienākums vajadzības gadījumā ziņot kompetentajām iestādēm par faktiem un lēmumiem,

▼B

kas attiecas uz pārapdrošināšanas uzņēmumu un kurus viņi ir atklājuši, veicot savus darba pienākumus uzņēmumā, kas nav pārapdrošināšanas uzņēmums, nemaina ne viņu uzdevumu raksturu šajā uzņēmumā, ne arī veidu, kā tie izpilda savus pienākumus šajā uzņēmumā.

(20) Jāparedz noteikumi par to, kā šo direktīvu piemēro esošajiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem jau atļauja vai tiesības veikt pārapdrošināšanas darījumus saskaņā ar dalībvalstu noteikumiem ir piešķirtas pirms šīs direktīvas piemērošanas.

(21) Lai pārapdrošināšanas uzņēmums varētu izpildīt savas saistības, piederības dalībvalstij jāpieprasa, lai pārapdrošināšanas uzņēmums izveidotu atbilstošas tehniskās rezerves. Šādu tehnisko rezervju apjomu nosaka saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem [1], un attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu piederības dalībvalsts var paredzēt īpašus noteikumus saskaņā ar Direktīvu 2002/83/EK.

(22) Pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas veic pārapdrošināšanas darījumus kredītu apdrošināšanas jomā, ja šiem kredītu apdrošināšanas darījumiem salīdzinoši ar kopējo darījumu apjomu ir ievērojams apjoms, jāizveido atsevišķa izlīdzināšanas rezerve, kas nav maksātspējas normas daļa; šo rezervi aprēķina pēc vienas no metodēm, kas izklāstītas Direktīvā 73/239/EEK un uzskatāmas par ekvivalentām; turklāt šī direktīva ļauj piederības dalībvalstij pieprasīt, lai pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā, izveido izlīdzināšanas rezerves arī citiem risku veidiem saskaņā ar noteikumiem, kādi ir spēkā piederības dalībvalstī. Pēc starptautiskā finanšu pārskatu standarta (*IFRS* 4) ieviešanas šai direktīvai jāprecizē arī to izlīdzināšanas rezervju piesardzīgais režīms, kuras izveidotas saskaņā ar šo direktīvu. Tomēr, tā kā pārapdrošināšanas uzraudzība tiks no jauna izvērtēta *Solvency* II projektā, tad šī direktīva iepriekš nenosaka, kādai jābūt turpmākajai pārapdrošināšanas uzraudzībai saskaņā ar *Solvency* II.

(23) Pārapdrošināšanas uzņēmuma rīcībā jābūt aktīviem tehnisko rezervju un izlīdzināšanas rezervju segumam, attiecībā uz kuriem jāņem vērā tā veikto darījumu veidus, jo īpaši paredzamo atlīdzību maksājumu raksturs, apjoms un ilgums, lai nodrošinātu ieguldījumu pietiekamību, likviditāti, drošību, kvalitāti, ienesīgumu un saskaņotību; uzņēmumam jānodrošina, lai ieguldījumi būtu daudzveidīgi un pietiekami izkliedēti un dotu uzņēmumam

[1] OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/51/EK (OV L 178, 17.7.2003., 16. lpp.).

▼B

iespēju pareizi reaģēt uz mainīgiem ekonomiskiem apstākļiem, jo īpaši finanšu tirgus attīstību un nekustāmā īpašuma tirgiem vai lielām katastrofām.

(24) Nepieciešams, lai papildus tehniskajām rezervēm pārapdrošināšanas uzņēmumi izveidotu papildu rezervi, ko sauc par maksātspējas normu un kas sastāv no brīviem līdzekļiem un, ar kompetentās iestādes piekrišanu, citiem pieļaujamiem līdzekļiem, kuriem jāveido nodrošinājumu pret nelabvēlīgām svārstībām darījumos. Šī prasība ir piesardzīgas uzraudzības būtisks elements. Līdz esošā maksātspējas normas režīma pārskatīšanai, ko Komisija veic kā projektu *Solvency* II, pārapdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas normas aprēķināšanai izmanto noteikumus, ko paredz spēkā esošie tiesību akti tiešās apdrošināšanas jomā.

(25) Ņemot vērā līdzību starp dzīvības pārapdrošināšanu, kas sedz mirstības risku, un nedzīvības pārapdrošināšanu, it īpaši apdrošināšanas risku segšanu un dzīvības pārapdrošināšanas līgumu ilgumu, vajadzīgā maksātspējas norma dzīvības pārapdrošināšanai jānosaka saskaņā ar šīs direktīvas normām, kas nosaka, kā aprēķināt prasīto maksātspējas normu nedzīvības pārapdrošināšanai; piederības dalībvalstij tomēr jāļauj piemērot Direktīvā 2002/83/EK paredzētos noteikumus, lai izveidotu vajadzīgo maksātspējas normu attiecībā uz dzīvības pārapdrošināšanas darbībām, kas saistītas ar ieguldījumu fondiem vai līdzdalības līgumiem.

(26) Lai ņemtu vērā īpatnības atsevišķos pārapdrošināšanas līgumu veidos vai atsevišķos darījumu veidos, jāparedz noteikumi, ka prasītās maksātspējas normas aprēķināšanai iespējams noteikt pielāgojumus; šos pielāgojumus, īstenojot tai ar Līgumu piešķirtās pilnvaras, veic Komisija pēc apspriešanās ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/9/EK ([1]).

(27) Šos pasākumus būtu jāpieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas paredzēta 5. pantā Padomes Lēmumā 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([2]).

(28) Elementu uzskaitījumam, kas var veidot šajā direktīvā noteikto pieejamo maksātspējas normu, ir jābūt tādam pašam, kā to paredz Direktīva 73/239/EEK un Direktīva 2002/83/EK.

([1]) OV L 3, 7.1.2004., 34. lpp.
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

(29) Pārapdrošināšanas uzņēmuma rīcībā jābūt arī garantijas fondam, lai nodrošinātu attiecīgu resursu pieejamību un to, ka turpmākajos darījumos maksātspējas norma nekādā gadījumā nebūs zemāka par minimālo drošības līmeni; tomēr, ņemot vērā kaptīvo pārapdrošināšanas uzņēmumu īpatnības, jāparedz noteikums, kas ļauj piederības dalībvalstij noteikt mazāku summu kaptīvās pārapdrošināšanas uzņēmumu minimālajiem garantijas fondiem.

(30) Atsevišķi šīs direktīvas noteikumi definē obligātos standartus. Piederības dalībvalstij jābūt tiesīgai noteikt stingrākas normas pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem tās kompetentās iestādes izsniedz licenci, jo īpaši attiecībā uz maksātspējas normas prasībām.

(31) Šai direktīvai jābūt piemērojamai ierobežotām pārapdrošināšanas darbībām; tāpēc šās direktīvas piemērošanai ir nepieciešama ierobežotas pārapdrošināšanas definīcija; šā pārapdrošināšanas veida specifisko īpašību dēļ piederības dalībvalstij jādod iespēja ierobežotas pārapdrošināšanas darbībām noteikt īpašas normas. Šīs normas var atšķirties no šīs direktīvas vispārējā režīma vairākos īpašos jautājumos.

(32) Šajā direktīvā jāparedz pasākumi attiecībā uz īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kas pārņem riskus no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumiem. Šādu īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību, kuras nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumi, specifisko īpašību dēļ dalībvalstīs būtu jāievieš īpašas normas. Turklāt šai direktīvai jānodrošina prasība piederības dalībvalstij ieviest detalizētākus noteikumus, lai radītu apstākļus, kuros īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību nesamaksātās summas var izmantot kā aktīvus, kas sedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma tehniskās rezerves. Šai direktīvai arī jāparedz, ka no īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības atgūstamās summas var uzskatīt par summām, kas atskaitāmas no pārapdrošināšanas vai retrocesijas līgumiem šajā direktīvā noteiktajās robežās, ja apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums iesniedz kompetentajai iestādei pieteikumu un saņem no tās piekrišanu.

(33) Jāparedz noteikumi gadījumiem, kad pārapdrošināšanas uzņēmumam finansiālā stāvokļa dēļ var rasties grūtības pildīt parakstītās saistības. Īpašos gadījumos ir nepieciešams, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas iejaukties pietiekami savlaicīgi, taču, īstenojot šīs pilnvaras, kompetentajām iestādēm jāinformē pārapdrošināšanas uzņēmumi par šo uzraudzības darbību iemesliem saskaņā ar stabilas pārvaldības un noteiktas kārtības principiem.

▼B

Tiklīdz rodas šāda situācija, kompetentajām iestādēm jāatturas no apliecinājuma, ka pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas norma ir pietiekama.

(34) Nepieciešams paredzēt sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu to, ka pārapdrošināšanas uzņēmums, kas veic savu darbību saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, izpilda uzņēmējas dalībvalsts noteiktās prasības.

(35) Nepieciešams paredzēt uzņēmumu tiesības griezties tiesā, ja tiem atsaka licences izsniegšanu vai atsauc licenci.

(36) Ir svarīgi nodrošināt, lai uz pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas ārpus Kopienas un kuri veic pārapdrošināšanas darījumus Kopienā, neattiektos noteikumi, kuru rezultātā tie atrastos izdevīgākā situācijā nekā pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas dalībvalstī.

(37) Lai ņemtu vērā pārapdrošināšanas starptautiskos aspektus, jāparedz iespēja noslēgt starpvalstu līgumus ar trešām valstīm, kuru mērķis ir definēt līdzekļus to pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kas veic darījumus līgumslēdzēju pušu teritorijā.

(38) Jāparedz elastīga procedūra uzraudzības principu saskaņošanai ar trešajām valstīm Kopienas līmenī, lai uzlabotu pārapdrošināšanas pakalpojumu liberalizāciju trešās valstīs, kas tiek sniegti, dibinot uzņēmumu vai kā pārrobežu pakalpojumu sniegšana. Šim mērķim direktīvā būtu jāparedz procedūras sarunām ar trešām valstīm.

(39) Komisijai jābūt pilnvarotai pieņemt īstenošanas pasākumus, ar nosacījumu, ka tie nemaina šīs direktīvas būtiskus elementus. Šiem īstenošanas pasākumiem jāļauj Kopienai ņemt vērā pārapdrošināšanas turpmāko attīstību. Direktīvas izpildei nepieciešamos pasākumus pieņem atbilstoši Lēmumam 1999/468/EK.

(40) Esošais Kopienas tiesiskais regulējums apdrošināšanas jomā jāpielāgo, ņemot vērā jauno uzraudzības režīmu pārapdrošināšanas sabiedrībām, ko nosaka šī direktīva, un lai nodrošinātu konsekventu tiesisko regulējumu visai apdrošināšanas nozarei. Jo īpaši jāpielāgo esošie noteikumi, kas ļauj kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par tiešās apdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību, veikt pārapdrošināšanas uzņēmumu "netiešo uzraudzību". Turklāt ir nepieciešams atcelt esošos noteikumus, kas ļauj dalībvalstīm jebkādā veidā pieprasīt dot apdrošināšanas uzņēmuma tehnisko rezervju seguma aktīvus kā nodrošinājumu, ja apdrošināšanas uzņēmums ir pārapdrošināts pārapdrošināšanas uzņēmumā, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai apdrošināšanas uzņēmumā. Visbeidzot, jāparedz, ka maksātspējas normu apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapdrošināšanas

▼B

darbības un kuriem šīs darbības sastāda būtisku daļu viņu darījumos, aprēķina saskaņā ar pārapdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas noteikumiem, ko paredz šī direktīva. Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīvas 73/239/EEK, 92/49/EEK un 2002/83/EK.

(41) Direktīva 98/78/EK jāgroza, lai garantētu, ka pārapdrošināšanas uzņēmums, kas ietilpst apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu grupā, ir pakļauts papildu uzraudzībai tāpat kā apdrošināšanas uzņēmumi, kas ietilpst apdrošināšanas grupā.

(42) Padomei saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([1]) būtu jāiesaka dalībvalstīm gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļo atbilstību starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(43) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, tiesiskā regulējuma izveidošanu pārapdrošināšanas darbību uzsākšanai un veikšanai, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(44) Tā ka šī direktīva paredz obligātos standartus, dalībvalstis var pieņemt stingrākus noteikumus,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šajā direktīvā paredzēti noteikumi pašnodarbinātības darbību sākšanai un veikšanai pārapdrošināšanas jomā, ko veic pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuri nodarbojas tikai ar pārapdrošināšanu un ir reģistrēti dalībvalstīs vai grib uzsākt tajās savu darbību.

2. Šo direktīvu nepiemēro:

a) apdrošināšanas uzņēmumiem, kuriem piemēro Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK;

b) darbībām un organizācijām, kas minētas Direktīvas 73/239/EEK 2. un 3. pantā;

([1]) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

▼B

c) darbībām un organizācijām, kas minētas Direktīvas 2002/83/EK 3. pantā;

d) pārapdrošināšanas darbībām, ko veic vai pilnībā garantē dalībvalsts valdība, ja tā būtisku sabiedrības interešu vārdā rīkojas kā pārapdrošinātājs pēdējā instancē, tostarp apstākļos, kuros šāda funkcija tai jāuzņemas tirgus situācijā, kad pienācīga komerciāla seguma iegūšana tirgū nav iespējama.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) "pārapdrošināšana" ir darbība, ko veic pārapdrošināšanas uzņēmums, pieņemot cedētos riskus no apdrošināšanas uzņēmuma vai cita pārapdrošināšanas uzņēmuma. Tādas riska parakstītāju asociācijas gadījumā, kas pazīstama kā *Lloyd's*, pārapdrošināšana ir arī darbība, ko veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, kas nav riska parakstītāju asociācija, kura pazīstama kā *Lloyd's*, pieņemot cedētos riskus no jebkura *Lloyd's* locekļa;

b) "kaptīvs pārapdrošināšanas uzņēmums" ir pārapdrošināšanas uzņēmums, kas pieder vai nu finanšu uzņēmumam, kas nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu grupa, kuru darbību regulē Direktīva 98/78/EK, vai uzņēmumam, kas nav finanšu uzņēmums, un kura mērķis ir nodrošināt pārapdrošināšanas segumu tikai tiem riskiem, kas attiecas uz uzņēmumu vai uzņēmumu grupu, kurai kaptīvais pārapdrošinātājs pieder vai kurā tas ietilpst;

c) "pārapdrošināšanas uzņēmums" ir uzņēmums, kas ir saņēmis licenci saskaņā ar 3. pantu;

d) "filiāle" ir pārapdrošināšanas uzņēmuma pārstāvniecība vai filiāle;

e) "uzņēmums" ir pārapdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs vai d) apakšpunktā minētā filiāle;

f) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā atrodas pārapdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs;

g) "filiāles dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā atrodas pārapdrošināšanas uzņēmuma filiāle;

h) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā pārapdrošināšanas uzņēmumam ir filiāles vai kurā pārapdrošināšanas uzņēmums sniedz pakalpojumus;

i) "kontrole" ir mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma attiecības, kas definētas Direktīvas 83/349/EEK ([1]) 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;

([1]) Padomes Septītā direktīva 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem (OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/51/EK.

▼B

j) “būtiska līdzdalība” ir tieša vai netieša līdzdalība uzņēmumā, kas ir vismaz 10 % no tā kapitāla vai balsstiesībām vai ļauj ievērojami ietekmēt pārvaldību uzņēmumā, kurā līdzdalība iegūta;

k) “mātesuzņēmums” ir Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā definētais mātesuzņēmums;

l) “meitasuzņēmums” ir Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā definētais meitasuzņēmums;

m) “kompetentas iestādes” ir valsts iestādes, kuras ar likumu vai noteikumiem ir pilnvarotas uzraudzīt pārapdrošināšanas uzņēmumus;

n) “ciešas attiecības” ir situācija, kurā divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas ir saistītas ar:

   i) dalību, kad personai tiešā vai kontroles veidā ir 20 un vairāk procentu balsstiesību uzņēmumā vai 20 un vairāk procentu no uzņēmuma kapitāla, vai

   ii) kontroli, visos gadījumos, kas paredzēti Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. un 2. punktā, vai kas ir līdzīgas attiecības starp jebkuru fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;

o) finanšu uzņēmums ir viens no šādiem uzņēmumiem:

   i) kredītiestāde, finanšu iestāde vai bankas pakalpojumu palīguzņēmums Direktīvas 2000/12/EK ([1]) 1. panta 5. un 23. punkta nozīmē;

   ii) apdrošināšanas uzņēmums, pārapdrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē;

   iii) ieguldījumu sabiedrība vai finanšu iestāde Direktīvas 2004/39/EK ([2]) 4. panta 1. punkta 1. apakšpunkta nozīmē;

   iv) jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15) punkta nozīmē;

p) “īpašam nolūkam dibināta sabiedrība” ir jebkurš iekļauts vai neiekļauts uzņēmums, kas nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, kas uzņemas riskus no apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem un kas savu pakļautību šādiem riskiem pilnībā finansē ar ieņēmumiem no aizdevumu izsniegšanas vai no kāda cita finansēšanas mehānisma, ja šāda aizdevuma sniedzēja atmaksas tiesības vai cits finansēšanas mehānisms ir pakļauts šādas sabiedrības pārapdrošināšanas saistībām;

q) “ierobežota pārapdrošināšana” ir pārapdrošināšana, kurā tiešais maksimālais zaudējumu potenciāls, kas izteikts kā maksimālais nodotais ekonomiskais risks, ko izraisa gan nozīmīga parakstīšanas riska, gan laika riska nodošana, pārsniedz prēmiju visā līguma darbības laikā par ierobežotu, bet nozīmīgu summu, kopā ar vismaz vienu no šādām divām īpašībām:

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

▼B

i) skaidra un materiāli izteikta laika vērtība naudai;

ii) līguma noteikumi, lai ar laiku izlīdzinātu dalībnieku ekonomiskās pieredzes līmeni un sasniegtu plānotā riska nodošanu.

2. Šī panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē pārapdrošināšanas uzņēmumu veiktu apdrošināšanu papildpensiju uzkrāšanas institūcijām, kuru darbību regulē Direktīva 2003/41/EK ([1]), ja šādas iestādes piederības dalībvalsts tiesību akti to atļauj, arī uzskata par darbību, uz kuru attiecas šī direktīva.

Šā panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē pārapdrošināšanas uzņēmuma pastāvīga klātbūtne dalībvalstī pielīdzināma pārstāvniecībai vai filiālei, pat ja šī klātbūtne nav filiāles vai pārstāvniecības formā, bet izpaužas tikai kā birojs ar minētā uzņēmuma darbiniekiem vai kā neatkarīga persona, kurai ir pastāvīgas pilnvaras rīkoties uzņēmumu vārdā tā, kā to darītu pārstāvniecība.

▼M1

Piemērojot 1. panta j) apakšpunktu 12. un 19. līdz 23. panta un citu 19. līdz 23. pantā minēto līdzdalības līmeņu kontekstā, ņem vērā balsstiesības, kas minētas Direktīvas 2004/109/EK ([2]) 9. un 10. pantā, kā arī minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punktā noteiktos nosacījumus par balsstiesību summēšanu.

Dalībvalstis neņem vērā tādas balsstiesības vai kapitāla daļas, kuras ieguldījumu sabiedrības vai kredītiestādes drīkst turēt, jo ir parakstījušās uz emitētajiem finanšu instrumentiem un/vai to piedāvājumu, stingri pildot Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 6. punktā paredzētās saistības, ar noteikumu, ka balsstiesības netiek īstenotas vai citādi izmantotas, lai iesaistītos emitenta pārvaldībā, un ka tās viena gada laikā pēc līdzdalības iegūšanas tiek pārdotas.

▼B

Šā panta 1. punkta l) apakšpunkta nozīmē meitasuzņēmumus, kuru mātesuzņēmums ir cita uzņēmuma meitasuzņēmums, uzskata par galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem.

Šā panta 1. punkta n) apakšpunkta nozīmē:

— jebkuru meitasuzņēmuma meitasuzņēmumu uzskata par tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, kas vada šo uzņēmumu grupu,

— situāciju, kurā divas vai vairākas personas ir pastāvīgi saistītas ar vienu un to pašu personu ar kontroles attiecībām, arī uzskata par tādu, kas rada ciešas attiecības starp šādām personām.

3. Gadījumos, kad šī direktīva atsaucas uz euro, no 31. decembra par attiecīgās valsts valūtas konvertācijas vērtību uzskata euro vērtību iepriekšējā oktobra mēneša pēdējā dienā, kurā ir noteiktas euro konvertācijas vērtības visām Kopienas valūtām.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

▼B

II SADAĻA

PĀRAPDROŠINĀŠANAS DARĪJUMU UZSĀKŠANA UN PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMA LICENCĒŠANA

3. pants

Licencēšanas princips

Lai sāktu darījumus pārapdrošināšanas jomā, ir nepieciešama licence.

Šādu licenci no piederības dalībvalstu kompetentajām iestādēm lūdz:

a) uzņēmumi, kas reģistrē galveno biroju šajās valstīs;

b) pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas ir saņēmuši licenci un vēlas uzsākt citus pārapdrošināšanas darījumus, kas ir atšķirīgi no tiem, kuru veikšanai jau ir saņemta licence.

4. pants

Licencēšanas joma

1. Licence, kas izsniegta saskaņā ar 3. pantu, ir derīga visā Kopienas teritorijā. Tā dod uzņēmumam atļauju veikt tajā darījumus, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

2. Licenci piešķir nedzīvības pārapdrošināšanas darbībām, dzīvības pārapdrošināšanas darbībām vai visa veida pārapdrošināšanas darbībām atbilstoši pieteikuma iesniedzēja pieprasījumam.

Licences pieteikumu izskata, ņemot vēra darbības plānu, kas iesniegts saskaņā ar 6. panta b) apakšpunktu un 11. pantu, un visu nosacījumu izpildi, kurus licences saņemšanai noteikusi tā dalībvalsts, kurā licence tiek pieprasīta.

5. pants

Pārapdrošināšanas uzņēmuma forma

1. Piederības dalībvalsts pieprasa, lai katram pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas iesniedzis licences pieteikumu, būtu viena no I pielikumā minētajām uzņēmējdarbības formām.

Pārapdrošināšanas uzņēmumam var būt arī Eiropas uzņēmējsabiedrības (SE) forma Regulas (EK) Nr. 2157/2001 ([1]) nozīmē.

2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var izveidot uzņēmumus saskaņā ar jebkuru publisko tiesību formu, ja to mērķis ir veikt pārapdrošināšanas darījumus saskaņā ar nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi nosacījumiem, ar kuriem darbojas uzņēmumi, kurus regulē privāttiesības.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 2157/2001 (2001. gada 8. oktobris) par Eiropas uzņēmējsabiedrības (SE) statūtiem (OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp.). Regula grozīta ar Regulu (EK) Nr. 885/2004 (OV L 168, 1.5.2004., 1. lpp.).

▼B

6. pants

Nosacījumi

Piederības dalībvalsts pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas vēlas iegūt licenci, nosaka šādas prasības:

a) ierobežot savu darbību ar pārapdrošināšanas darījumiem un ar tiem saistītām darbībām; tas var ietvert arī kontrolakciju sabiedrības funkciju un darbības attiecībā uz finanšu nozares darbībām Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 8. punkta nozīmē;

b) iesniegt darbības plānu saskaņā ar 11. pantu;

c) izveidot minimālo garantiju fondu, kas paredzēts 40. panta 2. punktā;

d) tie efektīvi jāvada personām ar labu reputāciju un attiecīgu profesionālo kvalifikāciju vai pieredzi.

7. pants

Ciešas attiecības

1. Ja starp pārapdrošināšanas uzņēmumu un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas attiecības, kompetentās iestādes piešķir licenci tikai tad, ja šīs attiecības nekavē kompetentajām iestādēm efektīvi veikt to uzraudzības funkcijas.

2. Kompetentās iestādes atsaka licences piešķiršanu, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas regulē to fizisko vai juridisko personu darbību, ar kurām pārapdrošināšanas uzņēmumam ir ciešas attiecības, vai grūtības šo tiesību aktu īstenošanā kavē kompetento iestāžu uzraudzības funkciju efektīvu veikšanu.

3. Kompetentās iestādes pieprasa, lai pārapdrošināšanas uzņēmumi pastāvīgi sniegtu tiem informāciju, ko tās pieprasa, lai uzraudzītu 1. punktā minēto nosacījumu izpildi.

8. pants

Pārapdrošināšanas uzņēmuma galvenais birojs

Dalībvalstis pieprasa, lai pārapdrošināšanas uzņēmumu galvenie biroji atrastos tajā pašā dalībvalstī, kur ir to juridiskā adrese.

9. pants

Polišu nosacījumi un prēmiju lielumi

1. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm paturēt spēkā vai ieviest normatīvos vai administratīvos aktus, kas liek apstiprināt statūtus un dibināšanas dokumentus, kā arī iesniegt citus dokumentus, kuri vajadzīgi uzraudzības īstenošanai.

▼B

2. Dalībvalstis tomēr nedrīkst pieņemt noteikumus, kas liek iepriekš apstiprināt vai regulāri darīt zināmus vispārīgos un īpašos polišu nosacījumus, prēmiju lielumus, veidlapas un citus iespiedu dokumentus, kurus uzņēmums gatavojas izmantot darījumos ar uzņēmumiem, kas veic cesiju vai retrocesiju.

10. pants

Tirgus ekonomiskās vajadzības

Dalībvalstis nedrīkst paredzēt, ka, izskatot licences pieteikumu, tiek ņemtas vērā tirgus ekonomiskās vajadzības.

11. pants

Darbības plāns

1. Darbības plānā, kas minēts 6. panta b) apakšpunktā, jābūt datiem vai liecībām par:

a) riskiem, kurus pārapdrošināšanas uzņēmums paredz segt;

b) pārapdrošināšanas līgumu veidiem, kurus pārapdrošināšanas uzņēmums vēlas noslēgt ar cedentiem;

c) galvenajiem retrocesijas principiem;

d) elementiem, kas veido minimālo garantiju fondu;

e) aprēķiniem par izdevumiem, kas saistīti ar administratīvo dienestu izveidošanu un darījumu drošību, kā arī finanšu līdzekļiem, no kuriem paredzēts tos segt.

2. Papildus 1. punktā noteiktajām prasībām, darbības plānā pirmajiem trīs finanšu gadiem norāda:

a) aprēķinus par pārvaldības izdevumiem, kas nav dibināšanas izmaksas, proti, kārtējie vispārējie izdevumi un komisijas;

b) aprēķinus par prēmijām vai maksājumiem un atlīdzību aprēķinus;

c) paredzamo bilanci;

d) finanšu avotu aprēķinus, kas paredzēti parakstīto saistību segšanai un maksātspējas normas nodrošināšanai.

12. pants

Akcionāri un dalībnieki, kuriem ir būtiska līdzdalība

Piederības dalībvalstu kompetentās iestādes nepiešķir uzņēmumam licenci darījumu uzsākšanai pārapdrošināšanas jomā, iekams tās nav informētas par to, kas ir tiešie vai netiešie akcionāri vai dalībnieki, kuriem ir būtiska līdzdalība, un par šīs līdzdalības apjomu, neatkarīgi no tā, vai tie ir fiziskas vai juridiskas personas.

Kompetentās iestādes atsaka licenci, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārapdrošināšanas uzņēmuma stabilu un pienācīgu vadību, tās neapmierina minēto akcionāru vai dalībnieku kvalifikācija.

▼B

13. pants

Atteikums piešķirt licenci

Visi lēmumi atteikt licenci precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam uzņēmumam.

Katra dalībvalsts saskaņā ar 53. pantu paredz tiesības atteikuma gadījumā griezties tiesā.

Šādas tiesības paredz arī tādā gadījumā, ja kompetentās iestādes sešu mēnešu laikā pēc tā saņemšanas nav izskatījušas pieteikumu piešķirt licenci.

14. pants

Iepriekšēja apspriešanās ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Pirms licences piešķiršanas pārapdrošināšanas uzņēmumam jāapspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja pārapdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas pārapdrošināšanas uzņēmumam jāapspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja pārapdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.

3. Attiecīgās kompetentās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši apspriežas viena ar otru, novērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas uzņēmumu grupas cita uzņēmuma vadībā iesaistīto vadītāju reputāciju un pieredzi. Tās informē viena otru par visiem apstākļiem, kas attiecas uz akcionāru piemērotību un vadītāju reputāciju un pieredzi un kas ir svarīgi citām kompetentajām iestādēm, kuras nodarbojas ar licenču piešķiršanu, kā arī darbības nosacījumu izpildes pastāvīgu novērtējumu.

▼B

III SADAĻA

NOSACĪJUMI, KAS REGULĒ PĀRAPDROŠINĀŠANU

1. NODAĻA

Finanšu uzraudzības principi un metodes

1. iedaļa

Kompetentās iestādes un vispārējie noteikumi

15. pants

Kompetentās iestādes un uzraudzības objekts

1. Par pārapdrošināšanas uzņēmumu finanšu uzraudzību, ieskaitot darījumus, ko tie veic caur filiālēm vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbild vienīgi piederības dalībvalsts.

Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka kāda pārapdrošināšanas uzņēmuma darbības varētu ietekmēt tās finansiālās sistēmas stabilitāti, tās informē kompetentās iestādes pārapdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalstī. Pēdējās minētās iestādes novērtē pārapdrošināšanas uzņēmuma darbības atbilstību šajā direktīvā paredzētajiem uzraudzības noteikumiem.

2. Finanšu uzraudzībā, kas paredzēta 1. punktā, ietilpst uzdevums pārbaudīt attiecībā uz visu pārapdrošināšanas uzņēmuma darbību tā maksātspēju, tehnisko rezervju izveidošanu un aktīvus, no kuriem tās sedz, saskaņā ar piederības dalībvalsts noteikumiem vai praksi, ievērojot Kopienas līmenī pieņemtos noteikumus.

3. Pārapdrošināšanas uzņēmuma retrocesijas līgumu ar tādu pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai 2002/83/EK, pārapdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts nenoraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārapdrošināšanas uzņēmuma vai attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.

4. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes prasa, lai visiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem būtu stabila vadības un grāmatvedības procedūras un piemēroti iekšējās kontroles mehānismi.

16. pants

Citā dalībvalstī reģistrētu filiāļu uzraudzība

Filiāles dalībvalsts paredz, ka gadījumos, kad licencētam pārapdrošināšanas uzņēmumam kādā citā dalībvalstī darbojas filiāle, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, informējot filiāles dalībvalsts kompetentās iestādes, pašas vai ar šim nolūkam ieceltu personu starpniecību var uzņēmuma teritorijā pārbaudīt uzņēmuma finanšu uzraudzības īstenošanai vajadzīgo informāciju. Filiāles dalībvalsts iestādes var piedalīties šajā pārbaudē.

▼B

17. pants

Grāmatvedības, uzraudzības un statistikas informācija: uzraudzības pilnvaras

1. Katra dalībvalsts prasa, lai visi pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, sagatavotu gada pārskatus par savu finansiālo situāciju un maksātspēju, ietverot visus darījumu veidus.

2. Dalībvalstis prasa, lai pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā, regulāri iesniegtu uzraudzības īstenošanai vajadzīgos pārskatus un statistikas dokumentus. Kompetentās iestādes nodrošina cita citai dokumentus un apmaiņās ar uzraudzībai noderīgu informāciju.

3. Katra dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai kompetentajām iestādēm nodrošinātu pilnvaras un līdzekļus, kas vajadzīgi to pārapdrošināšanas uzņēmumu darbības uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, ieskaitot darbības, kas notiek ārpus tās teritorijas.

4. Tiem jābūt tādiem, ka kompetentās iestādes spēj:

a) sīki izpētīt pārapdrošināšanas uzņēmuma stāvokli un visus darījumus, tostarp, vācot informāciju vai pieprasot iesniegt pārapdrošināšanas un retrocesijas darījumu dokumentus, un veicot pārbaudes uz vietas pārapdrošināšanas uzņēmuma teritorijā;

b) noteikt attiecībā uz pārapdrošināšanas uzņēmumu, tā direktoriem vai vadītājiem, vai personām, kas to kontrolē, piemērotus un nepieciešamus pasākumus, lai nodrošinātu šāda pārapdrošināšanas uzņēmuma darbības atbilstību normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pārapdrošināšanas uzņēmumam jāievēro katrā dalībvalstī;

c) nodrošināt šo pasākumu izpildi, vajadzības gadījumā piespiedu kārtā un attiecīgā gadījumā izmantojot tiesas iestāžu palīdzību.

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus par to, kā kompetentās iestādes iegūst informāciju par līgumiem, kas atrodas pie starpniekiem.

18. pants

Portfeļa nodošana

Katra dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem ļauj pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, pilnīgi vai daļēji nodot līgumu portfeli, ieskaitot tādus, kas noslēgti, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, Kopienā reģistrētam cesionāram, ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apliecina, ka tam pēc portfeļa nodošanas ir nepieciešamā maksātspējas norma, kas minēta 3. nodaļā.

▼B

2. iedaļa

Būtiska līdzdalība

▼M1

19. pants

Līdzdalības iegūšana

1. Dalībvalstis pieprasa, lai jebkura fiziska vai juridiska persona vai šādas personas, kuras rīkojas saskaņoti, (turpmāk "potenciālais līdzdalības ieguvējs"), pieņemot lēmumu tieši vai netieši iegūt būtisku līdzdalību kādā pārapdrošināšanas uzņēmumā vai arī tieši vai netieši turpināt palielināt šādu būtisku līdzdalību tiktāl, ka tām piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 30 % vai 50 % vai pārapdrošināšanas uzņēmums kļūtu par to meitasuzņēmumu, (turpmāk "plānotā līdzdalības iegūšana"), kompetentajām iestādēm vispirms rakstveidā paziņo to, kurā pārapdrošināšanas uzņēmumā tās vēlas iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību, norādot plānotās līdzdalības apmēru un 19.a panta 4. punktā norādīto būtisko informāciju. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 30 % robežvērtība, ja tās saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro vienas trešdaļas robežvērtību.

2. Kompetentās iestādes nekavējoties un jebkurā gadījumā divu darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas, kā arī pēc 3. punktā minētās informācijas iespējamas vēlākas saņemšanas rakstveidā apstiprina saņemšanu potenciālajam līdzdalības ieguvējam.

Pēc rakstveida apstiprinājuma datuma, kas apliecina, ka ir saņemts gan paziņojums, gan visi dokumenti, kurus dalībvalstī pieprasīts šim paziņojumam pievienot, pamatojoties uz 19.a panta 4. punktā minēto sarakstu, kompetento iestāžu rīcībā ir ne vairāk kā sešdesmit darbdienas, (turpmāk "vērtēšanas periods"), lai veiktu 19.a panta 1. punktā paredzēto novērtējumu, (turpmāk "novērtējums").

Apstiprinot saņemšanu, kompetentās iestādes potenciālajam līdzdalības ieguvējam dara zināmu vērtēšanas perioda beigu datumu.

3. Vērtēšanas perioda laikā, bet ne pēc vērtēšanas perioda piecdesmitās darbdienas, kompetentās iestādes vajadzības gadījumā var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu novērtējumu. Šo pieprasījumu veic rakstveidā, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

Vērtēšanas periods tiek pārtraukts no dienas, kad kompetentās iestādes pieprasa informāciju, līdz dienai, kad tiek saņemta potenciālā līdzdalības ieguvēja atbilde. Pārtraukums nepārsniedz divdesmit darbdienas. Kompetentās iestādes ir tiesīgas atkārtoti pieprasīt papildu vai precīzāku informāciju, taču šā iemesla dēļ vērtēšanas periodu pārtraukt nedrīkst.

4. Kompetentās iestādes drīkst pagarināt 3. punkta otrajā daļā minēto pārtraukumu līdz trīsdesmit darbdienām, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs:

▼M1

a) atrodas vai tiek regulēts ārpus Kopienas; vai

b) ir fiziska vai juridiska persona, kura nav pakļauta uzraudzībai saskaņā ar šo direktīvu vai Direktīvu 85/611/EEK ([1]), Direktīvu 92/49/EEK, Direktīvu 2002/83/EK, Direktīvu 2004/39/EK vai Direktīvu 2006/48/EK ([2]).

5. Ja kompetentās iestādes pēc novērtējuma pabeigšanas nolemj iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tās, divu darbdienu laikā un nepārsniedzot vērtēšanas periodu, rakstveidā informē potenciālo līdzdalības ieguvēju un dara zināmu minētā lēmuma pamatojumu. Ja to paredz attiecīgās valsts tiesību akti, pēc potenciālā līdzdalības ieguvēja lūguma var publicēt attiecīgu atklātu paziņojumu par lēmuma pamatojumu. Tas neliedz dalībvalstij ļaut kompetentajai iestādei nākt klajā ar šādu paziņojumu arī tad, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs to nav pieprasījis.

6. Ja kompetentās iestādes vērtēšanas perioda laikā rakstveidā neiebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tad to uzskata par apstiprinātu.

7. Kompetentās iestādes var noteikt maksimālo termiņu, kurā jāpabeidz plānotā līdzdalības iegūšana, un vajadzības gadījumā to var pagarināt.

8. Attiecībā uz paziņojumu sniegšanu kompetentajām iestādēm un šo iestāžu izsniegtām atļaujām balsstiesību vai kapitāla tiešai vai netiešai iegūšanai dalībvalstis nedrīkst piemērot stingrākas prasības par šajā direktīvā noteiktajām.

19.a pants

Novērtējums

1. Izvērtējot 19. panta 1. punktā prasīto paziņojumu un 19. panta 3. punktā minēto informāciju, kompetentās iestādes novērtē potenciālā līdzdalības ieguvēja stabilitāti un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatotību, lai nodrošinātu pārapdrošināšanas uzņēmuma, kurā plānots iegūt līdzdalību, noturīgu un rūpīgu pārvaldību un ņem vērā potenciālā līdzdalības ieguvēja iespējamo ietekmi uz pārapdrošināšanas uzņēmumu un šādus kritērijus:

a) potenciālā līdzdalības ieguvēja reputācija;

b) jebkuras personas, kura plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā vadīs pārapdrošināšanas uzņēmuma darbību, reputācija un pieredze;

c) potenciālā līdzdalības ieguvēja finanšu stabilitāte, jo īpaši saistībā ar veiktās un plānotās uzņēmējdarbības veidu pārapdrošināšanas uzņēmumā, kurā plānots iegūt līdzdalību;

([1]) Padomes Direktīva 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija) (OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/44/EK (OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.).

▼M1

d) vai pārapdrošināšanas uzņēmums spēs pildīt un turpmāk pildīs uzraudzības prasības, pamatojoties uz šo direktīvu un attiecīgā gadījumā citām direktīvām, sevišķi Direktīvām 98/78/EK un 2002/87/EK, un jo īpaši – vai uzņēmumu grupas struktūra, kuras sastāvā tas iekļausies, ļauj īstenot efektīvu uzraudzību, nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu un noteikt kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaru sadalījumu;

e) vai nav pamats domāt, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana vai ir mēģināts veikt šādas darbības Direktīvas 2005/60/EK ([1]) 1. panta nozīmē, vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

2. Kompetentās iestādes var iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu tikai tad, ja tām ir pamatots iemesls tā rīkoties, jo nav izpildīti 1. punktā norādītie kritēriji, vai ja potenciālā līdzdalības ieguvēja iesniegtā informācija ir nepilnīga.

3. Dalībvalstis nenosaka nekādus priekšnoteikumus attiecībā uz iegūstamo līdzdalības līmeni un neļauj attiecīgās valsts kompetentajām iestādēm izvērtēt plānoto līdzdalības iegūšanu saistībā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

4. Dalībvalstis dara zināmu atklātībai sarakstu ar informāciju, kas vajadzīga novērtējuma veikšanai un kas kompetentajām iestādēm ir jāsaņem, kad tām iesniedz 19. panta 1. punktā minēto paziņojumu. Prasītā informācija ir samērīga un atbilst potenciālā līdzdalības ieguvēja un plānotās līdzdalības iegūšanas veidam. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas nav būtiska piesardzīga novērtējuma veikšanai.

5. Neatkarīgi no 19. panta 2., 3. un 4. punkta, ja kompetentajai iestādei ir paziņots par diviem vai vairākiem priekšlikumiem iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību vienā un tai pašā pārapdrošināšanas uzņēmumā, tad kompetentā iestāde visu potenciālo līdzdalības ieguvēju priekšlikumus izskata nediskriminējošā veidā.

20. pants

Līdzdalības iegūšana, ko veic regulēti finanšu uzņēmumi

1. Veicot novērtēšanu, attiecīgās kompetentās iestādes strādā, savstarpēji pilnībā konsultējoties, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs ir:

a) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē licencēta kredītiestāde, dzīvības apdrošināšanas uzņēmums, apdrošināšanas uzņēmums, pārapdrošināšanas uzņēmums, ieguldījumu sabiedrība vai pārvaldības sabiedrība Direktīvas 85/611/EEK 1.a panta 2. punkta nozīmē (turpmāk "PVKIU pārvaldības sabiedrība");

b) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē licencētas kredītiestādes, dzīvības apdrošināšanas uzņēmuma, apdrošināšanas uzņēmuma, pārapdrošināšanas uzņēmuma, ieguldījumu sabiedrības vai PVKIU pārvaldības sabiedrības mātesuzņēmums; vai

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

▼M1

c) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē licencēta fiziska vai juridiska persona, kura kontrolē kredītiestādi, dzīvības apdrošināšanas uzņēmumu, apdrošināšanas uzņēmumu, pārapdrošināšanas uzņēmumu, ieguldījumu sabiedrību vai PVKIU pārvaldības sabiedrību.

2. Kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās sniedz cita citai jebkuru informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtējumam. Šajā sakarā kompetentās iestādes cita citai pēc pieprasījuma paziņo visu būtisko informāciju un pēc savas ierosmes – visu noderīgo informāciju. Kompetentā iestāde, kas izsniegusi licenci pārapdrošināšanas uzņēmumam, kurā plānots iegūt līdzdalību, savā lēmumā norāda ikvienu par potenciālo līdzdalības ieguvēju atbildīgās kompetentās iestādes pausto viedokli vai atrunu.

▼B

21. pants

Atsavināšana

Dalībvalstis prasa, lai tiklab fiziskas, kā juridiskas personas, kas paredzējušas tieši vai netieši atsavināt būtisku līdzdalību kādā pārapdrošināšanas uzņēmumā, vispirms informētu piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par šīs līdzdalības lielumu.

▼M1

Šāda persona paziņo kompetentajām iestādēm arī par to, vai tā pieņēmusi lēmumu samazināt savu būtisko līdzdalību tā, ka tās īpašumā esošo balstiesību vai kapitāla daļa samazinātos līdz 20 %, 30 % vai 50 %, vai arī tā, ka pārapdrošināšanas uzņēmums vairs nebūtu tās meitasuzņēmums. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 30 % robežvērtība, ja tās saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro vienas trešdaļas robežvērtību.

▼B

22. pants

Kompetentās iestādes informēšana, ko veic pārapdrošināšanas uzņēmums

Pārapdrošināšanas uzņēmumi, tiklīdz tiem tas kļūst zināms, informē savu piederības dalībvalstu kompetentās iestādes par jebkuras līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu, kas rada daļu palielināšanos virs kāda no 19. un 21. pantā minētajiem sliekšņa līmeņiem vai samazināšanos zemāk par tiem.

Vismaz reizi gadā tās dara kompetentajām iestādēm zināmus kapitāldaļu turētāju un dalībnieku vārdus vai nosaukumus, kuriem pieder būtiska līdzdalība, un šādas līdzdalības lielumu, kas norādīts, piemēram, informācijā, ko saņem kapitāldaļu turētāju vai dalībnieku gada pilnsapulce, vai saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro fondu biržu sarakstos iekļautiem uzņēmumiem.

23. pants

Būtiska līdzdalība: kompetentās iestādes pilnvaras

Ja 19. pantā minēto personu ietekme var kaitēt pārapdrošināšanas uzņēmuma pienācīgai un stabilai vadībai, piederības dalībvalstu kompetentās

▼B

iestādes veic atbilstīgus pasākumus, lai labotu šo stāvokli. Šādi pasākumi var būt, piemēram, rīkojumi, sankcijas pret direktoriem un vadītājiem vai attiecīgajiem kapitāldaļu turētājiem vai dalībniekiem piederošajām daļām atbilstīgo balsstiesību atcelšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām vai juridiskām personām, kas neievēro pienākumu savlaicīgi sniegt informāciju, kas noteikta 19. pantā. Ja līdzdalība ir iegūta pretēji kompetento iestāžu iebildumam, dalībvalstis neatkarīgi no visām citām sankcijām, kas jāpieņem, paredz vai nu atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, vai balsojuma atzīšanu par nederīgu, vai arī iespēju to anulēt.

3. iedaļa

Dienesta noslēpums un informācijas apmaiņa

24. pants

Pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kas strādā vai strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kas darbojas kompetento iestāžu uzdevumā, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

Tas nozīmē, ka konfidenciālu informāciju, ko tās var saņemt, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams atpazīt konkrētus pārapdrošināšanas uzņēmumus, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.

2. Tomēr, ja pārapdrošināšanas uzņēmumu atzīst par maksātnespējīgu vai likvidējamu, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas mēģinājumos labot pārapdrošināšanas uzņēmuma stāvokli, var izpaust, izskatot civillietas vai komerclietas.

25. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm

Direktīvas 24. pants neliedz dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm apmainīties ar informāciju saskaņā ar direktīvām, kas attiecas uz pārapdrošināšanas uzņēmumiem. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā.

26. pants

Sadarbības līgumi ar trešām valstīm

Sadarbības līgumus, kas paredz dalīties informācijā ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai struktūrām, kas noteiktas 28. panta 1. un 2. punktā, dalībvalstis var slēgt tikai tad, ja uz sniedzamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumu garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šajā iedaļā. Šāda informācijas apmaiņa ir vērsta uz minēto iestāžu vai struktūru uzraudzības pienākuma izpildi.

▼B

Ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

27. pants

Konfidenciālas informācijas izmantošana

Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 24. un 25. pantu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

a) pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu pārapdrošināšanas jomā, un atvieglojot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksātspējas normas, administratīvo un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību;

b) uzliekot sankcijas;

c) sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā vai

d) tiesvedībā, kas ierosināta saskaņā ar 53. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

28. pants

Informācijas apmaiņa ar citām iestādēm

1. Direktīvas 24. un 27. panta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā apmainīties ar informāciju starp kompetentajām iestādēm un:

a) iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju valsts uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību;

b) struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un

c) personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapdrošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus vai izpaužot struktūrām, kas vada piespiedu likvidācijas procesu vai garantiju sistēmas, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā norādīts 24. pantā.

▼B

2. Neatkarīgi no 24. līdz 27. panta noteikumiem, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

a) iestādēm, kas atbild par pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai

b) iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai

c) neatkarīgiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

a) šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību;

b) uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā;

c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to attiecīgā gadījumā drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

3. Neatkarīgi no 24. līdz 27. panta noteikumiem, dalībvalstis nolūkā stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti, tostarp tās vienotību, var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir atbildīgas par komerctiesību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

a) šī informācija ir paredzēta pirmajā daļā minētā uzdevuma veikšanai;

b) uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 24. pantā;

c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

▼B

Ja dalībvalstī iestādēm vai struktūrām, kas minētas pirmajā daļā, atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt tādas personas, kas šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, bet kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst attiecināt pirmajā daļā paredzēto informācijas apmaiņas iespēju ar otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

Lai īstenotu otrās daļas c) punkta noteikumus, pirmajā daļā minētās iestādes vai struktūras kompetentajām iestādēm, kas sniegušas attiecīgo informāciju, paziņo to personu vārdus un precīzus pienākumus, kam tā ir jāsūta.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.

29. pants

Informācijas nodošana centrālajām bankām un monetārajām iestādēm

Šī iedaļa neliedz kompetentajai iestādei darīt zināmu centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu funkciju kā monetārām iestādēm, un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību, to uzdevumu izpildei paredzētu informāciju. Tā arī neliedz šīm iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 27. panta noteikumu izpildei.

Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā iedaļā.

30. pants

Informācijas atklāšana valsts pārvaldes struktūrvienībām, kas ir atbildīgas par tiesību aktiem finanšu jomā

Neatkarīgi no 24. un 27. panta, dalībvalstis atbilstīgi likumā paredzētiem noteikumiem drīkst atļaut sniegt noteiktu informāciju citām valsts pārvaldes struktūrvienībām, kuras ir atbildīgas par tiesību aktiem kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu pakalpojumu un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzības jomā, un inspektoriem, kas rīkojas minēto struktūru uzdevumā.

Tomēr šādu informāciju drīkst izpaust vienīgi tad, ja tas vajadzīgs piesardzīgai uzraudzībai.

Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 25. pantu un 28. panta 1. punktu vai iegūst 16. pantā minētajās pārbaudēs uz vietas, nekādā gadījumā nedrīkst izpaust šajā pantā minētajos apstākļos citādi, kā vien ar to kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kuras šo informāciju sniegušas, vai ar tās dalībvalsts kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kurā veikta pārbaude uz vietas.

▼B

4. iedaļa

Revidentu pienākumi

31. pants

Revidentu pienākumi

1. Dalībvalstis paredz vismaz to, lai ikvienai personai, kura ir pilnvarota saskaņā ar Direktīvu 84/253/EEK ([1]) un pārapdrošināšanas uzņēmumā pilda Direktīvas 78/660/EEK ([2]) 51. pantā, Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai Direktīvas 85/611/EEK ([3]) 31. pantā aprakstīto uzdevumu vai jebkuru citu likumā paredzētu uzdevumu, būtu pienākums nekavējoties ziņot kompetentajām iestādēm par jebkuru tādu viņas uzdevuma izpildes gaitā atklājušos faktu vai lēmumu saistībā ar šo pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas var:

a) būtiski pārkāpt normatīvos vai administratīvos aktus, kuri paredz nosacījumus, kas reglamentē licencēšanu, vai kuri īpaši reglamentē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu darbību, vai

b) ietekmēt pārapdrošināšanas uzņēmuma darbības nepārtrauktību, vai

c) būt pamatā atteikumam apstiprināt grāmatvedības datus vai atrunām.

Šai personai tāpat ir pienākums ziņot par jebkuriem faktiem vai lēmumiem, kas, viņai pildot pirmajā daļā aprakstīto uzdevumu, atklājušies kādā uzņēmumā, kam ir no kontroles attiecībām izrietošas ciešas attiecības ar to pārapdrošināšanas uzņēmumu, kurā šī persona pilda iepriekš minēto uzdevumu.

2. Šā panta 1. punktā minēta fakta vai lēmuma atklāšana kompetentajām iestādēm, ko veic personas, kas pilnvarotas saskaņā ar Direktīvu 84/253/EEK, nav nekādu informācijas izpaušanas ierobežojumu pārkāpums, kuri noteikti līgumā vai normatīvos un administratīvos aktos, un neuzliek šīm personām nekāda veida atbildību.

2. NODAĻA

Noteikumi par tehniskajām rezervēm

32. pants

Tehnisko rezervju veidošana

1. Piederības dalībvalsts visiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem nosaka prasību izveidot visai to darbībai pietiekamas tehniskās rezerves.

([1]) Padomes Astotā direktīva 84/253/EEK (1984. gada 10. aprīlis), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz personu apstiprināšanu grāmatvedības dokumentu obligāto revīziju veikšanai (OV L 126, 12.5.1984., 20. lpp.).

([2]) Padomes Ceturtā direktīva 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

([3]) Padomes Direktīva 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

▼B

Šo tehnisko rezervju apjomu nosaka saskaņā ar Direktīvas 91/674/EEK noteikumiem. Vajadzības gadījumā piederības dalībvalsts var noteikt konkrētākus noteikumus saskaņā ar Direktīvas 2002/83/EK 20. pantu.

2. Dalībvalstis nepatur un neievieš sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa dot aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai, ja pārapdrošinātājs ir pārapdrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu, vai apdrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK.

3. Ja piederības dalībvalsts atļauj segt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapdrošinātājiem, kas nav licencēti saskaņā ar šo direktīvu, vai pret apdrošināšanas uzņēmumiem, kas nav licencēti saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai Direktīvu 2002/83/EK, tā nosaka šādu prasījumu pieņemšanas noteikumus.

33. pants

Izlīdzināšanas rezerves

1. Piederības dalībvalstis pieprasa, lai visi pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas pārapdrošina Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punkta noteiktos, 14. nozarē iekļautos riskus, izveidotu izlīdzināšanas rezerves ar mērķi izlīdzināt finanšu gada negatīvo tehnisko rezultātu vai vidējās zaudējumu attiecības pārsniegumu šajā nozarē.

2. Izlīdzināšanas rezerves kredītu pārapdrošināšanai aprēķina saskaņā ar noteikumiem, kurus piederības dalībvalsts nosaka pēc vienas no četrām metodēm, kas dotas Direktīvas 73/239/EEK pielikuma D punktā un uzskatāmas par līdzvērtīgām.

3. Piederības dalībvalstis var atbrīvot pārapdrošināšanas uzņēmumus, no pienākuma izveidot izlīdzināšanas rezerves kredītapdrošināšanas darījumu pārapdrošināšanai, ja saņemamās prēmijas vai iemaksas par kredītapdrošināšanas pārapdrošināšanu veido mazāk par 4 % no saņemamo prēmiju vai iemaksu kopējā apjoma un mazāk par EUR 2 500 000.

4. Piederības dalībvalsts var visiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem noteikt prasību izveidot izlīdzināšanas rezerves tādām risku nozarēm, kas nav kredītu pārapdrošināšana. Izlīdzināšanas rezerves aprēķina saskaņā ar noteikumiem, ko noteikusi piederības dalībvalsts.

34. pants

Aktīvi, kas sedz tehniskās rezerves

1. Piederības dalībvalsts pieprasa visiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem ieguldīt aktīvus, kas sedz tehniskās rezerves un 33. pantā minēto izlīdzināšanas rezervi, saskaņā ar šādiem noteikumiem:

▼B

a) aktīvi ņem vērā pārapdrošināšanas uzņēmuma darbības veidu, it īpaši sagaidāmo atlīdzību maksājumu veidu, apjomu un ilgumu, lai garantētu ieguldījumu pietiekamību, likviditāti, drošību, kvalitāti, ienesīgumu un saskaņotību;

b) pārapdrošināšanas uzņēmums nodrošina, lai aktīvi ir daudzveidīgi un pietiekami izkliedēti un ļauj uzņēmumam pareizi reaģēt uz mainīgiem ekonomiskiem apstākļiem, jo īpaši finanšu tirgu un nekustamā īpašuma tirgu attīstību, kā arī lielām katastrofām. Uzņēmums novērtē nepastāvīgu tirgus izmaiņu ietekmi uz tā aktīviem un dažādo aktīvus tā, lai samazinātu šādu ietekmi;

c) ieguldījumus aktīvos, kas netiek tirgoti regulētā finanšu tirgū, jebkurā gadījumā uztur piesardzīgā līmenī;

d) ieguldījumi atvasinātos finanšu instrumentos ir pieļaujami, ja tie veicina ieguldījumu risku samazināšanu vai sekmē efektīvu portfeļa pārvaldīšanu. Tos vērtē piesardzīgi, ņemot vērā pakārtotos aktīvus, un tos iekļauj uzņēmuma aktīvu novērtējumā. Uzņēmums arī izvairās no pārmērīga riska attiecībā uz vienu darījuma partneri un citiem darījumiem ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem;

e) aktīvus pareizi dažādo, lai nepieļautu pārmērīgu atkarību no kāda viena konkrēta aktīva, emitenta vai uzņēmumu grupas, un nepieļautu portfeļa kopējā riska uzkrāšanu. Ieguldījumi aktīvos, ko emitējis viens emitents vai emitenti, kas pieder vienai grupai, nedrīkst pakļaut uzņēmumu pārmērīgai riska koncentrācijai.

Dalībvalstis var nolemt nepiemērot e) apakšpunktā minētās prasības attiecībā uz ieguldījumiem valdības obligācijās.

2. Dalībvalstis nepieprasa pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas atrodas to teritorijā, ieguldījumus veikt kādā noteiktā aktīvu kategorijā.

3. Dalībvalstis to teritorijā esošo pārapdrošināšanas uzņēmumu lēmumus par ieguldījumiem vai to ieguldījumu vadītāju nepakļauj nekādām prasībām par iepriekšēju apstiprinājumu vai sistemātisku ziņošanu.

4. Neatkarīgi no 1. līdz 3. punkta, piederības dalībvalsts var katram pārapdrošināšanas uzņēmumam, kura galvenais birojs atrodas tās teritorijā, piemērot šādus kvantitatīvos noteikumus, ja tie ir pienācīgi pamatoti:

a) kopējo tehnisko rezervju ieguldījumi citās valūtās, kuras nav tās, kurās ir noteiktas tehniskās rezerves, nepārsniedz 30 %;

▼B

b) kopējo tehnisko rezervju ieguldījumi akcijās un citos apgrozāmos vērtspapīros, kam ir akciju, obligāciju un parāda vērtspapīru īpašības un ko netirgo regulētā tirgū, nepārsniedz 30 %;

c) piederības dalībvalsts var pieprasīt katram pārapdrošināšanas uzņēmumam ieguldīt ne vairāk kā 5 % no kopējām tehniskajām rezervēm kapitāldaļās un citos apgrozāmos vērtspapīros, kam ir akciju, obligāciju, parāda vērtspapīru īpašības, un tā paša uzņēmuma naudas un kapitāla tirgus instrumentos, un ieguldīt ne vairāk kā 10 % no tā kopējām tehniskajām rezervēm kapitāldaļās un citos apgrozāmos vērtspapīros, kam ir akciju, obligāciju, parāda vērtspapīru īpašības, kā arī to uzņēmumu naudas un kapitāla tirgus instrumentos, kas pieder tai pašai grupai.

5. Turklāt piederības dalībvalsts ievieš detalizētākus noteikumus, kas nosaka īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības nenokārtoto maksājumu summu izmantošanu par tehnisko rezervju seguma aktīviem saskaņā ar šo pantu.

3. NODAĻA

Noteikumi saistībā ar maksātspējas normu un garantiju fondu

1. iedaļa

Pieejamā maksātspējas norma

35. pants

Vispārējs noteikums

Katra dalībvalsts liek visiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, attiecībā uz visiem to darījumiem kopumā pastāvīgi uzturēt pietiekamu pieejamo maksātspējas normu, kas ir vismaz līdzvērtīga šās direktīvas prasībām.

36. pants

Atbilstošie posteņi

1. Pieejamo maksātspējas normu veido pārapdrošināšanas uzņēmuma aktīvi, kas ir brīvi no paredzamām saistībām, atskaitot nemateriālās vērtības, tostarp:

a) samaksātais akciju kapitāls vai, savstarpējas pārapdrošināšanas uzņēmuma gadījumā, faktiskais sākumfonds, ko papildina dalībnieku fondi, kas atbilst visiem šiem kritērijiem:

   i) dibināšanas līgumā un statūtos ir norāde, ka maksājumus dalībniekiem no šiem kontiem var izdarīt tikai tādā mērā, cik tie nerada pieejamās maksātspējas normas samazināšanos zem noteiktā līmeņa, vai uzņēmuma likvidēšanas gadījumā tad, kad ir nokārtoti visi pārējie uzņēmuma parādi;

▼B

ii) dibināšanas līgumā un statūtos attiecībā uz visiem šādiem i) apakšpunktā minētiem maksājumiem, kas nav saistīti ar individuālu dalības izbeigšanu, ir norāde, ka kompetentās iestādes jāinformē vismaz vienu mēnesi iepriekš un ka tās šajā laikā var aizliegt maksājumus;

iii) attiecīgos dibināšanas līguma un statūtu noteikumus var grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām pret šiem grozījumiem nav iebildumu, neskarot kritērijus, kas norādīti i) un ii) apakšpunktā;

b) obligātās un brīvās rezerves, kas neatbilst parakstītajām saistībām un nav klasificētas kā izlīdzināšanas rezerves;

c) iepriekšējo gadu peļņa vai zaudējumi pēc izmaksājamo dividenžu atskaitīšanas.

2. Pieejamo maksātspējas normu samazina par pārapdrošināšanas uzņēmuma tieši turēto pašu kapitāldaļu summu.

Tiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas diskontē vai samazina savas atlikto atlīdzību tehniskās rezerves nedzīvības apdrošināšanā, lai ņemtu vērā ieguldījumu ienākumus, kā atļauts ar Direktīvas 91/674/EEK 60. panta 1. punkta g) apakšpunktu, pieejamo maksātspējas normu samazina par starpību starp nediskontētajām tehniskajām rezervēm vai tehniskajām rezervēm pirms atrēķināšanas, kā atspoguļots pārskata pielikumā, un diskontētajām tehniskajām rezervēm vai tehniskajām rezervēm pēc atrēķināšanas. Šo korekciju veic attiecībā uz visiem Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitītiem riskiem, izņemot tādus, kas minētā pielikuma A punktā uzskaitīti kā 1. un 2. nozares riski. Pārējo nozaru riskiem, kas nav minētā pielikuma A punktā uzskaitītie 1. un 2. nozares riski, nav jāveic korekcija attiecībā uz mūža rentes apdrošināšanas diskontēšanu, kas iekļauta tehniskajās rezervēs.

Papildus pirmajā un otrajā daļā norādītajiem atskaitījumiem no pieejamās maksātspējas normas atrēķina šādus posteņus:

a) pārapdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

i) apdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 73/239/EEK 6. panta, Direktīvas 2002/83/EK 4. panta vai Direktīvas 98/78/EK 1. panta b) punkta nozīmē;

ii) pārapdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē;

iii) apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē;

iv) kredītiestādes un finanšu iestādes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē;

▼B

v) ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Direktīvas 93/22/EEK ([1]) 1. panta 2. punkta nozīmē un Direktīvas 93/6/EEK ([2]) 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē;

b) katrs no šiem posteņiem, ko pārapdrošināšanas uzņēmums tur attiecībā uz a) apakšpunktā definētajām juridiskajām personām, kurās tam ir dalība:

i) finanšu instrumenti, kas minēti 4. punktā;

ii) finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2002/83/EK 27. panta 3. punktā;

iii) pakārtoto prasījumu un finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2000/12/EK 35. pantā un 36. panta 3. punktā.

Ja citu kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību, finanšu iestāžu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrību kapitāldaļas ir turējumā uz laiku finansiālas palīdzības nolūkā, lai reorganizētu vai glābtu attiecīgo iestādi, kompetentā iestāde var atteikties no noteikuma par trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem atskaitījumiem.

Dalībvalstis saviem pārapdrošināšanas uzņēmumiem kā alternatīvu to trešās daļas a) un b) apakšpunktā minēto posteņu atrēķināšanai, ko pārapdrošināšanas uzņēmums tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un finanšu iestādēs, var atļaut *mutatis mutandis* piemērot Direktīvas 2002/87/EK I pielikumā paredzēto 1., 2. vai 3. metodi. No tām 1. metodi (konsolidēto uzskaiti) piemēro vienīgi tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta par integrētās vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz tiem subjektiem, kas būtu jākonsolidē. Izvēlēto metodi lieto konsekventi.

Dalībvalstis var noteikt, ka maksātspējas normas aprēķināšanai, kā noteikts šajā direktīvā, pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas pakļauti papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 98/78/EK vai papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, nav jāatrēķina trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētie posteņi, ko tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās, finanšu iestādēs, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībās, uz ko tiek attiecināta papildu uzraudzība.

Šajā punktā minēto dalību atrēķināšanai dalība nozīmē dalību Direktīvas 98/78/EK 1. panta f) punkta nozīmē.

3. Pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

a) kumulatīvs priekšrocību akciju kapitāls un subordinētais aizņēmuma kapitāls līdz 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko robežu, kur ne vairāk kā

([1]) Padomes Direktīva 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

([2]) Padomes Direktīva 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

▼B

25 % sastāv no subordinētajiem aizņēmumiem ar noteiktu termiņu vai noteikta termiņa kumulatīva priekšrocību akciju kapitāla, ja pastāv saistošas vienošanās, saskaņā ar kurām pārapdrošināšanas uzņēmuma bankrota vai likvidācijas gadījumā subordinētā aizņēmuma kapitāls vai priekšrocību akciju kapitāls ierindojams pēc visu citu kreditoru prasījumiem un nav atmaksājams, iekams nav atmaksāti visi citi šajā laikā nenokārtotie parādi.

Subordinētais aizņēmuma kapitāls atbilst šādiem nosacījumiem:

i) var ņemt vērā tikai pilnībā apmaksātus līdzekļus;

ii) noteikta termiņa aizņēmumu sākotnējais termiņš ir vismaz pieci gadi. Ne vēlāk kā gadu pirms atmaksas dienas pārapdrošināšanas uzņēmums iesniedz kompetentajām iestādēm apstiprināšanai plānu, kurā norādīts, kā pieejamā maksātspējas norma tiks uzturēta vai kā tā sasniegs prasīto apjomu līdz noteiktajam termiņam, ja vien daļa, kādu pieejamajā maksātspējas normā veido aizņēmums, netiek pakāpeniski samazināta vismaz piecus gadus pirms atmaksas dienas. Kompetentās iestādes var atļaut šādus aizņēmumus atmaksāt pirms termiņa, ja aizdevējs pārapdrošināšanas uzņēmums iesniedz pieteikumu un tā pieejamā maksātspējas norma nesarūk zem noteiktā līmeņa;

iii) beztermiņa aizņēmumus pieprasa atmaksāt, tikai iesniedzot maksāšanas pieprasījumu piecus gadus iepriekš, izņemot gadījumu, ja aizņēmumu vairs neuzskata par daļu no pieejamās maksātspējas normas vai ja pirmstermiņa atmaksai ir vajadzīga kompetentās iestādes īpaša piekrišana. Otrā gadījumā pārapdrošināšanas uzņēmums informē kompetentās iestādes vismaz sešus mēnešus pirms paredzētās atmaksas dienas, norādot pieejamo un pieprasīto maksātspējas normu gan pirms, gan pēc atmaksas. Kompetentās iestādes atļauj atmaksāšanu tikai tad, ja pārapdrošināšanas uzņēmuma pieejamā maksātspējas norma nesarūk zem noteiktā līmeņa;

iv) aizņēmuma līgumā nav klauzulu, kas noteiktu, ka īpašos apstākļos, kas nav pārapdrošināšanas uzņēmuma likvidācija, parāds ir atmaksājams pirms līgumā norādītajiem atmaksas termiņiem;

v) aizņēmuma līgumu drīkst grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām nav iebildumu pret grozījumiem;

b) beztermiņa vērtspapīrus un citus instrumentus, tostarp kumulatīvās priekšrocību kapitāldaļas, izņemot tās, kas minētas a) apakšpunktā, līdz 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko summu, šādu vērtspapīru kopsummai un subordinētajam aizņēmuma kapitālam, kas minēts a) apakšpunktā, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

▼B

i) tos nedrīkst atmaksāt pēc turētāja iniciatīvas vai bez kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas;

ii) emisijas līgums nodrošina pārapdrošināšanas uzņēmumam iespēju atlikt aizņēmuma procentu maksājumus;

iii) aizdevēja prasījumus pret pārapdrošināšanas uzņēmumu ierindo tikai pēc visiem nesubordinēto kreditoru prasījumiem;

iv) dokumentos, kas nosaka vērtspapīru emisiju, paredz spēju samaksāt parādu un nesamaksāto procentu radītos zaudējumus, nodrošinot pārapdrošināšanas uzņēmumam iespēju turpināt darbību;

v) var ņemt vērā tikai pilnīgi samaksātas summas.

4. Ja pārapdrošināšanas uzņēmums piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedzis pieteikumu kopā ar pierādījumiem un kompetentā iestāde tam piekrīt, pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

a) puse no nesamaksātā daļu kapitāla vai sākumfonda, tiklīdz samaksātā daļa sasniedz 25 % no šā daļu kapitāla vai fonda, līdz 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko summu;

b) nedzīvības savstarpējās apvienībās vai savstarpēja veida apvienībās ar mainīgiem ieguldījumiem – visas prasības pret to biedriem sakarā ar papildieguldījumu piesaistīšanu finanšu gada laikā līdz pusei no maksimālo ieguldījumu un faktiski saņemto ieguldījumu starpības, līdz robežai 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko summu. Valsts kompetentās iestādes nosaka pamatnostādnes, kurās izklāstīti nosacījumi, kādos var pieņemt papildieguldījumus;

c) jebkādas slēptās tīrās rezerves, kas atklājas aktīvu novērtēšanā, ciktāl šādām slēptām tīrajām rezervēm nav izņēmuma raksturs.

5. Turklāt, ja pārapdrošināšanas uzņēmums piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedzis pieteikumu kopā ar pierādījumiem un kompetentā iestāde tam piekrīt, attiecībā uz dzīvības pārapdrošināšanu pieejamo maksātspējas normu var veidot:

a) līdz 2009. gada 31. decembrim summa, kas vienāda ar 50 % no uzņēmuma paredzamās peļņas, bet nepārsniedz 25 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas, izvēloties mazāko summu; paredzamās peļņas apjomu iegūst, reizinot paredzēto gada peļņu ar koeficientu, kas atbilst vidējam atlikušajam apdrošināšanas polišu derīguma termiņam; izmantotais koeficients nedrīkst būt lielāks par "seši"; paredzētā gada peļņa nepārsniedz vidējo aritmētisko no pēdējos piecos finanšu gados gūtās peļņas Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punktā uzskaitītajās darbības jomās.

▼B

Kompetentās iestādes var vienīgi piekrist tam, ka šādu summu iekļauj pieejamajā maksātspējas normā:

i) ja kompetentajām iestādēm ir iesniegts aktuārpārskats, kur apstiprināta šīs sagaidāmās peļņas varbūtība; un

ii) ciktāl vērā vēl nav ņemta tā sagaidāmā peļņas daļa, ko gūst no slēptām tīrajām rezervēm, kas minētas 4. punkta c) apakšpunktā;

b) gadījumā, ja rezerves veidošanā netiek izmantota cilmerēšana, vai gadījumā, ja cilmerētā rezerve nesasniedz uzkrājumu no klientu piesaistes izmaksām, kas iekļautas prēmijā, var iekļaut starpību starp cilmerētu vai daļēji cilmerētu matemātisko rezervi un matemātisku rezervi, kas cilmerēta, piemērojot likmi, kas līdzvērtīga prēmijā iekļauto klientu piesaistes izmaksu uzkrājumam. Šī summa tomēr nevar pārsniegt 3,5 % no summas, ko iegūst, summējot starpības starp attiecīgajiem dzīvības apdrošināšanas kapitāliem un matemātiskajām rezervēm visām tām polisēm, attiecībā uz ko var piemērot cilmerēšanu. No starpības atrēķina kā aktīvus iegrāmatotās neamortizētās klientu piesaistes izmaksas.

6. Grozījumus šā panta 1. līdz 5. punktā, ņemot vērā pārmaiņas, kas pamato pieejamā maksātspējas normā iekļaujamo elementu tehnisku pielāgojumu, pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā noteikto procedūru.

2. iedaļa

Pieprasītā maksātspējas norma

37. pants

Pieprasītā maksātspējas norma nedzīvības pārapdrošināšanas darbībām

1. Pieprasīto maksātspējas normu nosaka, pamatojoties uz prēmiju vai iemaksu ikgadējo apjomu vai uz vidējo prasījumu apjomu pēdējos trijos finanšu gados.

Tomēr tiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuri galvenokārt paraksta tikai vienu vai vairākus riskus, kas saistīti ar kredītu, vētru, krusu vai salu, prasījumu vidējo apjomu aprēķina, pamatojoties uz pēdējiem septiņiem finanšu gadiem.

2. Ievērojot 40. pantu, pieprasītās maksātspējas normas apjoms ir vienāds ar lielāko no diviem šī panta 3.un 4. punktā izklāstītajiem rezultātiem.

3. Prēmiju bāzi aprēķina, izmantojot lielāko rādītāju no bruto parakstītajām prēmijām vai iemaksām, kura aprēķins šeit tālāk tiek sniegts, un bruto nopelnītajām prēmijām vai iemaksām.

Prēmijas vai iemaksas attiecībā uz Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari palielina par 50 %.

▼B

Prēmijas vai iemaksas attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, var palielināt par līdz pat 50 % no īpašām pārapdrošināšanas darbībām vai īpašiem līguma veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku, saskaņā ar šīs direktīvas 55. panta 2. punktā minēto procedūru. Prēmijas vai iemaksas, tostarp ar prēmijām vai iemaksām saistītos papildmaksājumus, kas pēdējā finanšu gadā pienākas par visiem pārapdrošināšanas darījumiem visos finanšu gados, summē.

No šīs summas atrēķina to prēmiju vai iemaksu kopsummu, kas pēdējā finanšu gadā anulētas, kā arī kopējo nodokļu un nodevu summu no prēmijām vai iemaksām, kas ieskaitītas kopsummā.

Šādi iegūtu summu sadala divās daļās, pirmajā iekļaujot līdz EUR 50 000 000 un otrajā atstājot atlikumu; no katras daļas attiecīgi aprēķina 18 % un 16 %, ko tad summē.

Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to atlīdzību apjomu, kas pārapdrošināšanas uzņēmumam jāizpilda pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst retrocesijā, un atlīdzību bruto apjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50 %. Pārapdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinošiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas arī var atskaitīt kā retrocesiju.

Ar kompetento iestāžu atļauju prēmiju un iemaksu noteikšanai var izmantot statistikas metodes.

4. Atlīdzību bāzi aprēķina šādi, attiecībā uz Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari izmantojot atlīdzību, rezervju un piedziņas summas, kas palielinātas par 50 %.

Atlīdzību, rezervju un piedziņas summas attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, var palielināt līdz pat 50 % no īpašām pārapdrošināšanas darbībām vai īpašiem līguma veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku, saskaņā ar šīs direktīvas 55. panta 2. punktā minēto procedūru.

Izmaksātās atlīdzības 1. punktā noteiktajos laika posmos, neatskaitot atlīdzības, ko sedz retrocesionāri, summē.

Šai summai pieskaita vēl atlikto apdrošināšanas atlīdzību rezerves, kas noteiktas pēdējā finanšu gada beigās.

No šīs summas atrēķina piedziņas summu apjomu, kas samaksātas 1. punktā norādītajā laikā.

▼B

No atlikušās summas atskaita atlikto atlīdzību tehniskās rezerves, kuras radušās otrā finanšu gada sākumā, kas ir pirms pēdējā finanšu gada, par kuru sastādīti pārskati. Ja 1. punktā noteiktais pārskata periods ir septiņi gadi, tad no atlikušās summas atskaita atlikto atlīdzību tehniskās rezerves, kuras radušās sestā finanšu gada sākumā, kas ir pirms tā pēdējā finanšu gada, par kuru sastādīti pārskati.

Saskaņā ar 1. punktā noteikto pārskata periodu vienu trešdaļu vai vienu septītdaļu no šādi iegūtas summas sadala divās daļās, pirmajā ieskaitot līdz EUR 35 000 000, bet otrajā atstājot atlikumu; no katras daļas attiecīgi aprēķina 26 % un 23 %, ko tad summē.

Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to atlīdzību apjomu, kas uzņēmumam jāizpilda pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst retrocesijā, un prasījumu bruto apjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50. Pārapdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinošiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas arī var atskaitīt kā retrocesiju.

Ar kompetento iestāžu atļauju atlīdzību, rezervju un piedziņas summu noteikšanai var izmantot statistikas metodes.

5. Ja pieprasītā maksātspējas norma, kas aprēķināta saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu, ir zemāka, nekā iepriekšējā gada pieprasītā maksātspējas norma, tad pieprasītā maksātspējas norma ir vismaz vienāda ar iepriekšējā gada vajadzīgo maksātspējas normu reizinātu ar attiecību starp atlikto apdrošināšanas atlīdzību tehnisko rezervju apjomu pēdējā finanšu gada beigās un atlikto apdrošināšanas atlīdzību tehnisko rezervju apjomu pēdējā finanšu gada sākumā. Šajos aprēķinos tehniskās rezerves rēķina, atskaitot retrocesiju, bet proporcija nekādā gadījumā nedrīkst būt lielāka par "1".

6. Veselības apdrošināšanas pārapdrošināšanā, kur izmanto tādus pašus tehniskus paņēmienus kā dzīvības apdrošināšanā, katru procentuālo dalījumu, ko piemēro 3. punkta piektajā daļā un 4. punkta septītajā daļā minētajām daļām, samazina trīskārt, ja:

a) izmaksātās prēmijas aprēķina, pamatojoties uz slimības tabulām saskaņā ar apdrošināšanā izmantojamo matemātisko metodi;

b) izveido rezerves vecuma palielināšanās faktoram;

c) iekasē papildu prēmiju, lai izveidotu pietiekama apjoma tehniskās rezerves;

d) apdrošināšanas uzņēmums var anulēt līgumu tikai līdz trešā apdrošināšanas gada beigām;

▼B

e) līgumā paredz prēmiju palielināšanas vai maksājumu samazināšanas iespēju pat jau noslēgtos līgumos.

38. pants

Pieprasītā maksātspējas norma pārapdrošināšanas darbībām dzīvības apdrošināšanā

1. Pieprasīto maksātspējas normu pārapdrošināšanas darbībām dzīvības apdrošināšanā nosaka saskaņā ar 37. pantu.

2. Neatkarīgi no šī panta 1. punkta, piederības dalībvalsts var noteikt, ka apdrošināšanas darbības pārapdrošināšanas nozarēm, ko nosaka Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts un kas saistītas ar ieguldījumu fondiem vai dalības līgumiem, un darbībām, kas minētas Direktīvas 2002/83/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. panta 2. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā, prasīto maksātspējas normu nosaka saskaņā ar Direktīvas 2002/83/EK 28. pantu.

39. pants

Pieprasītā maksātspējas norma tādam pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas vienlaicīgi veic pārapdrošināšanu nedzīvības apdrošināšanas un dzīvības apdrošināšanas jomā

1. Piederības dalībvalsts nosaka, ka ikvienam pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas vienlaicīgi veic dzīvības un nedzīvības pārapdrošināšanu, jābūt pieejamai maksātspējas normai, kas sedz kopējo summu pieprasītajai maksātspējas normai dzīvības un nedzīvības pārapdrošināšanā, ko attiecīgi nosaka saskaņā ar 37. un 38. pantu.

2. Ja pieejamā maksātspējas norma nesasniedz šā panta 1. punktā paredzēto līmeni, kompetentās iestādes piemēro 42. un 43. pantā paredzētos pasākumus.

3. iedaļa

Garantijas fonds

40. pants

Garantijas fonda apjoms

1. Garantijas fonds ir viena trešdaļa no pieprasītās maksātspējas normas, kas noteikta 37., 38. un 39. pantā. Šo fondu veido posteņi, kas uzskaitīti 36. panta 1. līdz 3. punktā, un ar piederības dalībvalsts kompetentās iestādes piekrišanu posteņi, kas uzskaitīti 36. panta 4. punkta c) apakšpunktā.

2. Garantijas fonds nav mazāks par obligāto minimumu EUR 3 000 000.

Ikviena dalībvalsts var noteikt, ka attiecībā uz kaptīvajiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem minimālais garantijas fonds nav mazāks par EUR 1 000 000.

▼B

41. pants

Garantijas fonda apjoma pārskats

1. Šīs direktīvas 40. panta 2. punktā paredzētās summas, kas izteiktas euro, no 2007. gada 10 decembra katru gadu pārskata, ņemot vērā izmaiņas Eiropas patēriņa cenu indeksā, ko Statistikas birojs publicējis attiecībā uz visām dalībvalstīm.

Summas pielāgo automātiski, palielinot pamatsummu, kas izteikta euro, par minētā indeksa izmaiņu procentu daļu laika posmā no šīs direktīvas stāšanās spēkā līdz pārskata datumam un noapaļojot to uz augšu līdz daudzkārtnim EUR 100 000.

Ja kopš pēdējās pielāgošanas procentuālās izmaiņas nesasniedz 5 %, pielāgošanu neveic.

2. Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu un Padomi par veikto pārskatu un pielāgotajām summām, kas minētas 1. punktā.

4. NODAĻA

Grūtībās vai nepieļaujamā stāvoklī nonākuši pārapdrošināšanas uzņēmumi un licences anulēšana

42. pants

Grūtībās nonākuši pārapdrošināšanas uzņēmumi

1. Ja pārapdrošināšanas uzņēmums nepilda 32. panta prasības, tā piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, par savu nodomu iepriekš paziņojusi uzņēmēju dalībvalstu kompetentajām iestādēm, drīkst tam aizliegt brīvi rīkoties ar tā aktīviem.

2. Lai atjaunotu tāda pārapdrošināšanas uzņēmuma finansiālo situāciju, kura maksātspējas norma ir sarukusi zem 37., 38. un 39. pantā norādītā obligātā apjoma, uzņēmuma piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa iesniegt apstiprināšanai finanšu stabilitātes atjaunošanas plānu.

Izņēmuma gadījumos, ja kompetentā iestāde uzskata, ka pārapdrošināšanas uzņēmuma finansiālā situācija turpinās pasliktināties, tā var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar pārapdrošināšanas uzņēmuma aktīviem. Tā informē citu dalībvalstu iestādes, kuru teritorijā pārapdrošināšanas uzņēmums darbojas, par visiem pasākumiem, kādus tā veikusi, un šīs valstis pēc minētās valsts lūguma veic tādus pašus pasākumus.

3. Ja maksātspējas norma kļūst mazāka par 40. pantā noteikto garantiju fondu, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieprasa iesniegt apstiprināšanai pārapdrošināšanas uzņēmuma īstermiņa finanšu plānu.

▼B

Tā var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar pārapdrošināšanas uzņēmuma aktīviem. Tā informē visu pārējo dalībvalstu iestādes, un šīs valstis pēc minētās valsts lūguma veic tādus pašus pasākumus.

4. Visas dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai saskaņā ar to tiesību aktiem varētu 1., 2. un 3. punktā minētajos gadījumos aizliegt pārapdrošināšanas uzņēmumiem brīvi rīkoties ar to teritorijā izvietotiem aktīviem, ja pārapdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts to lūdz un norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecināmi.

43. pants

Finanšu sanācijas plāns

1. Dalībvalstis nodrošina, lai gadījumos, kad kompetentās iestādes uzskata, ka ir apdraudēta no pārapdrošināšanas līgumiem izrietošo saistību izpilde, kompetentās iestādes būtu pilnvarotas prasīt šo pārapdrošināšanas uzņēmumu finanšu sanācijas plānu.

2. Šajā finanšu sanācijas plānā attiecībā uz nākamajiem trīs finanšu gadiem ir vismaz dati un pierādījumi par šādiem elementiem:

a) vadības izdevumu provizorisks novērtējums, jo īpaši kārtējie vispārējie izdevumi un komisijas naudas;

b) detalizēts ienākumu un izdevumu aprēķinu plāns attiecībā uz pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem un pārapdrošināšanas cesiju;

c) plānotā bilance;

d) parakstīto saistību segšanai un pieprasītās maksātspējas normas nodrošināšanai paredzēto finanšu avotu aprēķini;

e) vispārējā retrocesijas politika.

3. Ja pārapdrošināšanas uzņēmuma finansiālā situācija pasliktinās un ir apdraudēta pārapdrošināšanas uzņēmuma līgumsaistību izpilde, dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas prasīt no pārapdrošināšanas uzņēmumiem augstāku pieprasīto maksātspējas normu, lai nodrošinātu, ka pārapdrošināšanas uzņēmums tuvākajā laikā spēj izpildīt maksātspējas prasības. Šo augstāko pieprasītās maksātspējas normas līmeni nosaka, balstoties uz 1. punktā minēto finanšu sanācijas plānu.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas pazemināt visu to elementu vērtību, ko var iekļaut pieejamās maksātspējas normā, jo īpaši, ja šo elementu tirgus vērtība ir ievērojami mainījusies kopš pēdējā finanšu gada beigām.

▼B

5. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas pazemināt saskaņā ar 37., 38. un 39. pantu noteikto maksātspējas normas samazinājumu, pamatojoties uz retrocesiju, ja:

a) retrocesijas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš pēdējā finanšu gada ir ievērojami mainījusies;

b) nav pārnestu risku saskaņā ar retrocesijas līgumiem, vai arī riska pārnešana ir ierobežota.

6. Ja kompetentās iestādes ir pieprasījušas pārapdrošināšanas uzņēmuma finanšu sanācijas plānu saskaņā ar šī panta 1. punktu, tās atturas izsniegt apliecību saskaņā ar 18. pantu, ciktāl tās uzskata, ka ir apdraudēta no pārapdrošināšanas līgumiem izrietošo saistību izpilde minētā 1. punkta nozīmē.

44. pants

Licences anulēšana

1. Pārapdrošināšanas uzņēmumam piešķirtu licenci piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var anulēt, ja uzņēmums:

a) nav izmantojis licenci 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai pārtraucis darījumus uz laiku ilgāku par 6 mēnešiem, ja vien šādos gadījumos attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi licences derīguma termiņa izbeigšanos;

b) vairs nepilda licences piešķiršanas nosacījumus;

c) atvēlētajā laikā nav spējis veikt pasākumus, kas iekļauti 42. pantā minētajā sanācijas plānā vai finanšu plānā;

d) rupji pārkāpj pienākumus, kas paredzēti noteikumos, kuri uz to attiecas.

Ja licenci anulē vai tā kļuvusi nederīga, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde par to informē citu dalībvalstu kompetentās iestādes, un tās veic attiecīgus pasākumus, kas liedz pārapdrošināšanas uzņēmumam to teritorijā sākt jaunus darījumus, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

2. Katrs lēmums par licences anulēšanu precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam pārapdrošināšanas uzņēmumam.

IV SADAĻA

NORMAS, KAS ATTIECAS UZ IEROBEŽOTU PĀRAPDROŠINĀŠANU UN ĪPAŠAM NOLŪKAM DIBINĀTĀM SABIEDRĪBĀM

45. pants

Ierobežota pārapdrošināšana

1. Piederības dalībvalsts par ierobežotas pārapdrošināšanas darbību veikšanu var ieviest īpašas normas attiecībā uz:

— obligātiem nosacījumiem, kas ietverami visos noslēgtajos līgumos;

▼B

— stabilām administratīvām un grāmatvedības procedūrām, piemērotiem iekšējās kontroles mehānismiem un riska vadības prasībām;

— grāmatvedības, piesardzības un statistiskās informācijas prasībām;

— tehnisko rezervju izveidošanu, lai nodrošinātu to atbilstību, drošību un objektivitāti;

— tehnisko rezervju segumam paredzēto aktīvu ieguldījumiem, lai nodrošinātu, ka tiek ņemts vērā pārapdrošināšanas uzņēmuma darbības veids, it īpaši sagaidāmo atlīdzību maksājumu raksturs, apjoms un ilgums, lai garantētu aktīvu pietiekamību, likviditāti, drošību, ienesīgumu un saskaņotību;

— noteikumiem, kas attiecas uz pieejamo maksātspējas normu, pieprasīto maksātspējas normu un minimālo garantijas fondu, kuru pārapdrošināšanas uzņēmums uztur attiecībā uz ierobežotas pārapdrošināšanas darbībām.

2. Lai nodrošinātu pārredzamību, dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai to valsts tiesību aktu tekstus, kas paredz pasākumus saskaņā ar 1. punktu.

46. pants

Īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības

1. Ja dalībvalsts nolemj ļaut izveidot savā teritorijā īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības šīs direktīvas nozīmē, tā prasa iepriekšēju oficiālu saskaņošanu.

2. Dalībvalsts, kurā ir dibināta īpašam nolūkam dibinātā sabiedrība, ievieš nosacījumus, kas jāievēro šāda uzņēmuma darbībā. Tostarp dalībvalsts ievieš noteikumus, kas attiecas uz:

— pilnvaru apjomu;

— obligātiem nosacījumiem, kas ietverami visos noslēgtajos līgumos;

— īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības vadītāju labu reputāciju un piemērotu profesionālo kvalifikāciju;

— piemērotām un atbilstošām prasībām, kas izvirzītas dalībniekiem vai biedriem, kam ir būtiska līdzdalība īpašam nolūkam dibinātā sabiedrībā;

— stabilām administratīvām un grāmatvedības procedūrām, piemērotu iekšējās kontroles mehānismu un riska vadības prasībām;

— grāmatvedības, piesardzības un statistiskās informācijas prasībām;

— īpašam nolūkam dibināto sabiedrību maksātspējas prasībām.

▼B

3. Lai nodrošinātu pārredzamību, dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai to valsts tiesību aktu tekstus, kas paredz pasākumus saskaņā ar 2. punktu.

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR TIESĪBĀM VEIKT UZŅĒMĒJDARBĪBU UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBU

47. pants

Pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas neatbilst tiesību normām

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka pārapdrošināšanas uzņēmums, kam ir filiāle vai kas darbojas tās teritorijā, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, neievēro tiesību normas, kas šajā valstī uz to attiecas, tās liek pārapdrošināšanas uzņēmumam šos pārkāpumus novērst. Tajā pat laikā tās dara zināmus šos faktus piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Ja pretēji piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veiktajiem pasākumiem vai sakarā ar to, ka pasākumi izrādās nepiemēroti, pārapdrošināšanas uzņēmums turpina pārkāpt tiesību normas, kas uz to attiecas uzņēmējā dalībvalstī, šī dalībvalsts, vispirms informējot piederības dalībvalsts kompetento iestādi, var veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākas nelikumības vai sodītu par tām, kā arī, ciktāl tas noteikti nepieciešams, liegtu šim pārapdrošināšanas uzņēmumam tās teritorijā turpmāk slēgt jaunus pārapdrošināšanas līgumus. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams saņemt juridiskos dokumentus, kas vajadzīgi šiem pasākumiem attiecībā uz pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

2. Visus saskaņā ar 1. punktu noteiktos pasākumus, kas paredz sodus vai pārapdrošināšanas darbības ierobežojumus, pienācīgi pamato un paziņo attiecīgajam pārapdrošināšanas uzņēmumam.

48. pants

Likvidācija

Pārapdrošināšanas uzņēmuma likvidācijas gadījumā saistības, kas izriet no līgumiem, kuri noslēgti filiālē vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, izpildāmas tāpat kā tās, kas izriet no citiem šā uzņēmuma pārapdrošināšanas līgumiem.

VI SADAĻA

PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMI, KURU GALVENIE BIROJI ATRODAS ĀRPUS KOPIENAS UN KAS VEIC PĀRAPDROŠINĀŠANU KOPIENĀ

49. pants

Principi un nosacījumi pārapdrošināšanas veikšanai

Dalībvalsts tādiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas ārpus Kopienas un kas uzsāk vai turpina pārapdrošināšanas

▼B

darbību tās teritorijā, nepiemēro nosacījumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro tiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas šajā dalībvalstī.

50. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

1. Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus, lai sāktu pārrunas par nolīgumiem ar vienu vai vairākām trešām valstīm par uzraudzības līdzekļiem attiecībā uz:

a) pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas trešā valstī un kas veic pārapdrošināšanu Kopienā;

b) pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kas veic pārapdrošināšanu trešā valstī.

2. Ar šā panta 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt pārapdrošināšanas uzņēmumiem katras līgumslēdzējas puses teritorijā efektīvu piekļuvi tirgum līdzvērtīgas uzraudzības apstākļos un paredz uzraudzības noteikumu un prakses savstarpēju atzīšanu pārapdrošināšanas jomā. Ar tiem arī cenšas nodrošināt to, ka:

a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kuri darbojas attiecīgās trešās valsts teritorijā;

b) trešo valstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā un kuri darbojas Kopienā.

3. Neskarot Līguma 300. panta 1. un 2. punktu, Komisija ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komitejas palīdzību pārbauda šā panta 1. punktā minēto pārrunu rezultātus un radušos situāciju.

VII SADAĻA

TĀDU MĀTESUZŅĒMUMU MEITASUZŅĒMUMI, UZ KURIEM ATTIECAS TREŠĀS VALSTS TIESĪBU AKTI, UN LĪDZDALĪBAS IEGŪŠANA, KO VEIC ŠĀDI MĀTESUZŅĒMUMI

51. pants

Informācija, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstu kompetentās iestādes informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes:

a) par visām licencēm, kas piešķirtas tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura viena vai vairāku mātesuzņēmumu darbību regulē trešās valsts tiesību akti;

▼B

b) par gadījumiem, kad šāds mātesuzņēmums iegūst līdzdalību kādā Kopienas apdrošināšanas uzņēmumā, pārvēršot to par savu meitasuzņēmumu.

Ja a) apakšpunktā minētā licence ir piešķirta tiešam vai netiešam meitasuzņēmumam, kura viena vai vairāku mātesuzņēmumu darbību regulē trešās valsts tiesību akti, kompetento iestāžu paziņojumā, ko adresē Komisijai, norāda uzņēmumu grupas struktūru.

52. pants

Trešo valstu režīms attiecībā uz Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem

1. Dalībvalstis informē Komisiju par būtiskākajām grūtībām, ar kādām saduras to pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas uzsāk vai veic darbību, vai pārceļ darbību uz trešo valsti.

2. Komisija periodiski sagatavo ziņojumu, kurā izskata 3. punktā paredzēto režīmu, ko Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem trešās valstīs piemēro attiecībā uz darbības sākšanu, līdzdalības iegūšanu trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumos, pārapdrošināšanas darbības veikšanu šādi nodibinātiem uzņēmumiem un uz pārapdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu pāri robežām no Kopienas uz trešām valstīm. Komisija šos ziņojumus kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem un ierosinājumiem iesniedz Padomei.

3. Ja, pamatojoties uz šā panta 2. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, Komisija konstatē, ka kāda no trešajām valstīm nenodrošina Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem efektīvu piekļuvi tirgum, Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumu piešķirt pilnvaras sarunām, lai panāktu Kopienas pārapdrošināšanas uzņēmumiem labāku piekļuvi tirgum.

4. Pasākumi, ko veic saskaņā ar šo pantu, saskan ar Kopienas saistībām atbilstoši starptautiskiem līgumiem, jo īpaši Pasaules tirdzniecības organizācijā.

VIII SADAĻA

CITI NOTEIKUMI

53. pants

Tiesības vērsties tiesā

Dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt tiesās lēmumus, kuri attiecībā uz kādu pārapdrošināšanas uzņēmumu pieņemti saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas ievieš šo direktīvu.

54. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju

1. Dalībvalstis savstarpēji sadarbojas, lai atvieglotu pārapdrošināšanas uzraudzību Kopienā un šīs direktīvas piemērošanu.

▼B

2. Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai atvieglotu pārapdrošināšanas uzraudzību Kopienā un apzinātu grūtības, kas var rasties, piemērojot šo direktīvu.

55. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteja.

▼M2

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

_____

▼B

56. pants

Īstenošanas pasākumi

▼M2

Turpmāk norādītos īstenošanas pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, inter alia papildinot to, pieņem saskaņā ar 55. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru:

▼B

a) direktīvas I pielikumā paredzēto juridisko formu paplašināšana;

b) direktīvas 36. pantā uzskaitīto maksātspējas normas posteņu precizēšana, ņemot vērā jaunu finanšu instrumentu izveidošanu;

c) prēmiju vai atlīdzību, ko izmanto 37. panta 3. un 4. apakšpunktā paredzētās pieprasītās maksātspējas normas aprēķināšanai attiecībā uz citām nozarēm, izņemot Direktīvas 73/239/EEK pielikuma A punktā uzskaitīto 11., 12. un 13. nozari, palielināšana par līdz pat 50 % no īpašām pārapdrošināšanas darbībām vai īpašiem līguma veidiem, lai ņemtu vērā šo darbību vai līgumu specifiku,

d) direktīvas 40. panta 2. punktā paredzētā minimālo garantiju fonda mainīšana, ņemot vērā ekonomikas un finanšu jomas attīstību;

e) direktīvas 2. panta definīciju precizēšana, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu visā Kopienā;

▼M1

f) 19.a panta 1. punktā noteikto novērtējuma kritēriju precizējumi, lai ņemtu vērā turpmāko attīstību un nodrošinātu šīs direktīvas vienveidīgu piemērošanu.

▼B

IX SADAĻA

GROZĪJUMI ESOŠĀS DIREKTĪVĀS

57. pants

Grozījumi Direktīvā 73/239/EEK

Direktīvu 73/239/EEK ar šo groza šādi:

1. Direktīvas 12.a panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

"1. Pirms licences piešķiršanas nedzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jāapspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas nedzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jāapspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību."

2. Direktīvas 13. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Apdrošināšanas uzņēmuma pārapdrošināšanas līgumu ar tādu pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu (*), vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (**), apdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts nenoraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārapdrošināšanas uzņēmuma vai attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti.

(*) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.
(**) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.)."

3. Direktīvas 15. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

"2. Piederības dalībvalsts pieprasa visiem apdrošināšanas uzņēmumiem tehniskās rezerves un šīs direktīvas 15. a pantā minēto izlīdzināšanas rezervi segt ar atbilstīgiem aktīviem saskaņā ar Direktīvas

▼B

88/357/EEK 6. pantu. Attiecībā uz riskiem, kas atrodas Kopienā, šiem aktīviem jābūt izvietotiem Kopienā. Dalībvalstis apdrošināšanas uzņēmumiem neizvirza prasību izvietot aktīvus kādā konkrētā dalībvalstī. Tomēr piederības dalībvalsts var atļaut brīvākus aktīvu izvietošanas noteikumus.

3. Dalībvalstis nepatur un neievieš tehnisko rezervju izveidošanai tādu sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa dot aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai no pārapdrošinātāja puses, ja pārapdrošinātājs ir pārapdrošināšanas uzņēmums, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, vai apdrošināšanas uzņēmums kas licencēts saskaņā ar šo direktīvu vai Direktīvu 2002/83/EK.

Ja piederības dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapdrošinātāju, kas nav saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK licencēts pārapdrošināšanas uzņēmums un nav saskaņā ar šo direktīvu vai saskaņā ar Direktīvu 2002/83/EK licencēts apdrošināšanas uzņēmums, tā nosaka šādu prasījumu pieņemšanas noteikumus.”

4. 16. panta 2. punktu groza šādi:

a) pirmās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) rezerves (obligātās un brīvās), kas neatbilst parakstītajām saistībām un nav klasificētas kā izlīdzināšanas rezerves;”

b) ceturtās daļas ievaddaļu un a) apakšpunktu aizstāj ar šādu daļu:

“No pieejamās maksātspējas normas atrēķina arī šādus posteņus:

a) apdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

— apdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 6. panta, Direktīvas 2002/83/EK 4. panta vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK 1. panta b) punkta nozīmē,

— pārapdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 2005/68/EK 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē,

— apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē,

— kredītiestādes un finanšu iestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē,

— ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Padomes Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 2. punkta nozīmē un Padomes Direktīvas 93/6/EEK 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē.”

▼B

5. 16.a pantu groza šādi:

a) 3. punkta septīto daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to atlīdzību apjomu, kas uzņēmumam jāizpilda pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst pārapdrošināšanā, un atlīdzību bruto apjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50 %. Apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinošiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas arī var atskaitīt kā retrocesiju."

b) 4. punkta septīto daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu attiecībā uz pēdējo trīs finanšu gadu summu starp to atlīdzību apjomu, kas uzņēmumam jāizpilda pēc tam, kad atskaitītas summas, ko atgūst pārapdrošināšanā, un atlīdzību bruto apjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50 %. Apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinošiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas arī var atskaitīt kā retrocesiju."

6. Iekļauj šādu pantu:

"17.b pants

1. Dalībvalstis pieprasa katram apdrošināšanas uzņēmumam, kura galvenais birojs atrodas tās teritorijā un kas veic pārapdrošināšanas darbību, izveidot attiecībā uz visu tā darbību minimālo garantijas fondu saskaņā ar Direktīvas 2005/68/EK 40. pantu, ja iestājas viens no šādiem nosacījumiem:

a) iekasētās pārapdrošināšanas prēmijas pārsniedz 10 % no tā prēmiju kopsummas;

b) iekasētās pārapdrošināšanas prēmijas pārsniedz EUR 50 000 000;

c) tehniskās rezerves, kas izriet no tā pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, pārsniedz 10 % no tā tehnisko rezervju kopsummas.

2. Katra dalībvalsts var izvēlēties piemērot šādiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kas minēti šī panta 1. punktā un kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, Direktīvas 2005/68/EK 34. panta noteikumus attiecībā uz to pārapdrošināšanas pieņemšanas darbībām, ja iestājas viens no minētajā 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

▼B

Šajā gadījumā attiecīgā dalībvalsts pieprasa, lai visi aktīvi, kurus šis pārapdrošināšanas uzņēmums izmanto tehnisko rezervju segšanai saistībā ar tā pieņemto pārapdrošināšanu, tiktu nošķirti, pārvaldīti un organizēti atsevišķi no apdrošināšanas uzņēmuma tiešās apdrošināšanas darbības un lai nebūtu nekādu iespēju tos pārvietot. Šajā gadījumā un tikai attiecībā uz pārapdrošināšanas pieņemšanas darbībām apdrošināšanas uzņēmumiem nepiemēro Direktīvas 92/49/EEK (*) 20., 21. un 22. pantā un Direktīvas 88/357/EEK 1. pielikumā minētos noteikumus.

Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes kontrolē otrajā daļā minēto nošķiršanu.

3. Ja Komisija saskaņā ar Direktīvas 2005/68/EK 56. panta c) punktu nolemj palielināt apjomus, ko izmanto, aprēķinot pieprasīto maksātspējas normu, kas minēta direktīvas 37. panta 3. un 4. punktā, tad katra dalībvalsts šī panta 1. punktā minētajiem apdrošināšanas uzņēmumiem piemēro direktīvas 35. līdz 39. panta noteikumus attiecībā uz tā pārapdrošināšanas pieņemšanas darbībām.

(*) Padomes Direktīva 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.”

7. Direktīvas 20.a panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas pazemināt samazinājumu, kas pamatojas uz pārapdrošināšanu, līdz 16.a pantā noteiktajai maksātspējas normai, ja:

a) pārapdrošināšanas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš iepriekšējā finanšu gada ir ievērojami mainījusies;

b) saistībā ar pārapdrošināšanas līgumiem nav pārnestu risku vai arī riska pārnešana ir ierobežota.”

58. pants

Grozījumi Direktīvā 92/49/EEK

Direktīvu 92/49/EEK ar šo groza šādi:

1. Direktīvas 15. panta 1.a punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1a. Ja šā panta 1. punktā minētās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, apdrošināšanas uzņēmums, kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšanu novērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts Direktīvas 73/239/EEK 12.a pantā.”

▼C1

2. Direktīvas 16. panta 4., 5. un 5.a punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

▼B

“4. Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

— pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu apdrošināšanas jomā, un atvieglojot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksātspējas normas, administratīvo un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību,

— uzliekot sankcijas,

— sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā vai

▼C1

— tiesvedībā, ko sāk saskaņā ar 56. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

▼B

5. Šā panta 1. un 4. punkta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā, vai starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finansu organizāciju uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību,

— struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un

— personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapdrošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

veicot uzraudzības uzdevumus un izpaužot struktūrām, kas vada piespiedu likvidācijas procesu vai garantiju fondu, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

6. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai

— iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai

— neatkarīgiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

▼B

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

— šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību,

— uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā,

— ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.”

3. Direktīvas 21. panta 1. punktu ar šo groza šādi:

a) ievaddaļas tekstu aizstāj ar šādu:

“1. Piederības dalībvalsts nedrīkst atļaut apdrošināšanas uzņēmumiem segt to tehniskās rezerves un izlīdzināšanas rezerves ar aktīviem, kas nav ietverti sekojošos veidos:”

b) B daļas f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu (*) 46. pantā minēto īpašam nolūkam dibināto sabiedrību un pārapdrošinātāju atmaksājamie parādi, tostarp pārapdrošinātāju daļas tehniskajās rezervēs.”

(*) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

c) C daļas trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja tajos ietilpst kādi aktīvi vai aktīvu veids, kas minēts šā panta pirmajā daļā, tas nenozīmē, ka tehnisko rezervju segšanai tādējādi pieņemami visi šie aktīvi. Piederības dalībvalsts izstrādā detalizētus noteikumus, kuros precizē pieņemamu aktīvu izmantošanu.”

4. Direktīvas 22. panta 1. punkta ievaddaļas tekstu aizstāj ar šādu:

“1. Attiecībā uz tehnisko rezervju un izlīdzināšanas rezervju seguma aktīviem piederības dalībvalsts apdrošināšanas uzņēmumiem prasa neieguldīt vairāk par:”

59. pants

Grozījumi Direktīvā 98/78/EK

Direktīvu 98/78/EK ar šo groza šādi:

1. Nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību.”

▼B

2. Direktīvas 1. pantu ar šo groza šādi:

a) tā c), i), j) un k) apakšpunktus aizstāj ar šādiem punktiem:

"c) "pārapdrošināšanas uzņēmums" ir uzņēmums, kas oficiāli licencēts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu (*) 3. pantu;

_____

(*) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp."

"i) "apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība" ir mātesuzņēmums, kura galvenā funkcija ir iegūt un īstenot dalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas uzņēmumi, pārapdrošināšanas uzņēmumi, trešo valstu apdrošināšanas uzņēmumi vai trešo valstu pārapdrošināšanas uzņēmumi un ja vismaz viens no šiem meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums, un kurš nav jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos (*) nozīmē;

j) "jauktas darbības apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība" ir mātesuzņēmums, izņemot apdrošināšanas uzņēmumus, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumus, pārapdrošināšanas uzņēmumus, trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumus, apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības un jauktas finanšu kontrolakciju sabiedrības Direktīvas 2002/87/EK nozīmē, ja vismaz viens no tā meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums;

k) "kompetentās iestādes" ir valsts iestādes, kuras ar likumu vai citiem normatīviem aktiem pilnvarotas uzraudzīt apdrošināšanas uzņēmumus vai pārapdrošināšanas uzņēmumus.

_____

(*) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.)"

b) tam pievieno šādu punktu:

"l) "trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums" ir uzņēmums, kam būtu vajadzīga licence saskaņā ar Direktīvas 2005/68/EK 3. pantu, ja tā galvenais birojs atrastos Kopienā;"

3. Direktīvas 2., 3. un 4. pantu aizstāj šādi:

"2. pants

Apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības piemērošanas gadījumi

1. Papildus noteikumiem Direktīvā 73/239/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu (*) un Direktīvā 2005/68/EK, kurās noteikti apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu

▼B

uzraudzības noteikumi, dalībvalstis paredz to apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību, kas ir dalībuzņēmumi vismaz vienā apdrošināšanas uzņēmumā, pārapdrošināšanas uzņēmumā, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumā vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumā, papildināt saskaņā ar šīs direktīvas 5., 6., 8. un 9. pantu.

2. Uz visiem tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru mātesuzņēmums ir apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums, attiecināma papildu uzraudzība atbilstoši 5. panta 2. punkta un 6., 8. un 10. panta noteikumiem.

3. Uz visiem tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuru mātesuzņēmums ir jauktas darbības apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība, attiecināma papildu uzraudzība atbilstoši 5. panta 2. punkta un 6. un 8. panta noteikumiem.

3. pants

Papildu uzraudzības darbības joma

1. Papildu uzraudzība saskaņā ar 2. pantu nekādi nenozīmē, ka kompetentajām iestādēm būtu atsevišķi jāņem uzraudzībā trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums, trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums, apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība vai jauktas darbības apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība.

2. Papildu uzraudzībā ņem vērā šādus uzņēmumus, kas minēti 5., 6., 8., 9. un 10. pantā:

— apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītie uzņēmumi,

— dalībuzņēmumi apdrošināšanas uzņēmumā vai pārapdrošināšanas uzņēmumā,

— apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistītie uzņēmumi.

3. Neskarot I pielikuma 2.5. punktu un II pielikuma 4. punktu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu 2. pantā minētajai papildu uzraudzībai nepakļaut uzņēmumus ar juridisko adresi trešā valstī, ja pastāv juridiski šķēršļi vajadzīgās informācijas nodošanai.

Turklāt kompetentās iestādes, kas atbild par papildu uzraudzību, var atsevišķos gadījumos pieņemt lēmumu nepakļaut uzņēmumu 2. punktā minētajai papildu uzraudzībai šādos gadījumos:

— ja uzņēmumam, kas būtu jāiekļauj, ir maza nozīme saistībā ar apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības mērķiem,

— ja attiecīgā uzņēmuma finansiālās situācijas iekļaušana nesaskanētu ar apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzības mērķiem vai radītu maldinošu priekšstatu par tiem.

4. pants

Kompetentās iestādes, kas veic papildu uzraudzību

1. Papildu uzraudzību veic tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums ir

▼B

saņēmis licenci saskaņā ar Direktīvas 73/239/EEK 6. pantu vai Direktīvas 2002/83/EK 4. pantu, vai Direktīvas 2005/68/EK 3. pantu.

2. Ja viena un tā pati apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums, trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums vai jauktas darbības apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība ir mātesuzņēmums tādiem apdrošināšanas uzņēmumiem vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kam licences piešķirtas divās vai vairāk dalībvalstīs, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes var vienoties par to, kura no tām īstenos papildu uzraudzību.

3. Ja dalībvalstī apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu uzraudzība ir vairāk nekā vienas iestādes kompetencē, dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus minēto iestāžu koordinācijai.

_____

(*) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.”

4. Direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nosaka, ka kompetentās iestādes prasa, lai katra papildu uzraudzībai pakļauta apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma rīcībā būtu piemēroti iekšējās kontroles mehānismi tādu datu un informācijas uzrādīšanai, kas atbilst šādas papildu uzraudzības mērķiem.”

5. Direktīvas 6., 7. un 8. pantu aizstāj šādi:

“6. pants

Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentajām iestādēm, kuras atbild par papildu uzraudzību, būtu pieejama visa informācija, kam var būt nozīme šādai papildu uzraudzībai pakļauta apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma uzraudzībā. Kompetentās iestādes pašas var tieši vērsties pie attiecīgajiem 3. panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem pēc vajadzīgās informācijas tikai tad, ja šāda informācija attiecīgajam apdrošināšanas uzņēmumam vai pārapdrošināšanas uzņēmumam ir lūgta, bet tas to nav sniedzis.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā attiecīgās kompetentās iestādes pašas vai ar to personu starpniecību, ko tās norīkojušas šajā uzdevumā, var veikt 1. punktā minētās informācijas pārbaudi uz vietas:

— apdrošināšanas uzņēmumā, kas pakļauts papildu uzraudzībai,

— pārapdrošināšanas uzņēmumā, kas pakļauts papildu uzraudzībai,

— šā apdrošināšanas uzņēmuma meitasuzņēmumos,

— šā pārapdrošināšanas uzņēmuma meitasuzņēmumos,

— šā apdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmumos,

— šā pārapdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmumos,

▼B

— šā apdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmuma meitasuzņēmumos,

— šā pārapdrošināšanas uzņēmuma mātesuzņēmuma meitasuzņēmumos.

3. Ja, piemērojot šo pantu, kādas dalībvalsts kompetentās iestādes īpašos gadījumos vēlas pārbaudīt svarīgas ziņas par kādu uzņēmumu, kas atrodas citā dalībvalstī, kurš ir papildu uzraudzībai pakļautā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītais apdrošināšanas uzņēmums, saistītais pārapdrošināšanas uzņēmums, meitasuzņēmums, mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, šādu pārbaudi veikt tām jālūdz šīs citas dalībvalsts kompetentās iestādes. Iestādēm, kas saņem šādu lūgumu, savas kompetences ietvaros ir jāreaģē uz to, pašām veicot pārbaudi vai ļaujot to darīt iestādēm, kas izteikušas šādu lūgumu, vai kādam revidentam vai ekspertam.

Ja šo lūgumu izteikusī kompetentā iestāde pati neveic pārbaudi, tā, ja vēlas, var piedalīties pārbaudē.

7. pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. a apdrošināšanas uzņēmumi vai pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas reģistrēti dažādās dalībvalstīs, ir tieši vai netieši saistīti vai tiem ir kopīgs dalībuzņēmums, katras dalībvalsts kompetentās iestādes pēc lūguma viena otrai nodod visu attiecīgo informāciju, kas var darīt iespējamu vai atvieglināt uzraudzības īstenošanu saskaņā ar šo direktīvu, un pēc savas iniciatīvas dara zināmu pārējām kompetentajām iestādēm informāciju, kas tām varētu būt būtiska.

2. Ja apdrošināšanas uzņēmums vai pārapdrošināšanas uzņēmums un kredītiestāde Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (*) nozīmē vai ieguldījumu sabiedrība Padomes Direktīvas 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (**) nozīmē, vai abas ir tieši vai netieši saistītie uzņēmumi vai tiem ir kopīgs dalībuzņēmums, kompetentās iestādes un iestādes, kas atbild par šo citu uzņēmumu uzraudzību, cieši sadarbojas. Neierobežojot savus attiecīgos pienākumus, šīs iestādes sniedz cita citai informāciju, kas var vienkāršot to uzdevumu izpildi, jo īpaši, īstenojot šo direktīvu.

3. Uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar šo direktīvu, un jo īpaši uz šajā direktīvā paredzēto informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kas definēts Padomes Direktīvas 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) (***) 16. pantā, Direktīvas 2002/83/EK 16. pantā un Direktīvas 2005/68/EK 24. līdz 30. pantā.

▼B

8. pants

Grupas iekšējie darījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes īsteno tādu darījumu vispārīgu uzraudzību, kuri notiek:

a) starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu un:

   i) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistīto uzņēmumu,

   ii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmumu,

   iii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistīto uzņēmumu;

b) starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu un fizisku personu, kam ir dalība:

   i) apdrošināšanas uzņēmumā, pārapdrošināšanas uzņēmumā vai kādā no tā saistītajiem uzņēmumiem,

   ii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmumā,

   iii) apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dalībuzņēmuma saistītajā uzņēmumā.

Šie darījumi jo īpaši attiecas uz:

— aizdevumiem,

— garantijām un ārpusbilances darījumiem,

— elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai,

— ieguldījumiem,

— pārapdrošināšanas un retrocesijas darījumiem,

— vienošanos dalīties izmaksās.

2. Dalībvalstis prasa, lai apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem būtu pienācīgas riska pārvaldības procedūra un iekšējās kontroles mehānismi, ieskaitot pareizas atskaites un grāmatvedības procedūras, lai pienācīgi noteiktu, novērtētu, uzraudzītu un kontrolētu 1. punktā paredzētos darījumus. Dalībvalstis arī prasa, lai vismaz reizi gadā apdrošināšanas uzņēmumi un pārapdrošināšanas uzņēmumi kompetentajām iestādēm ziņotu par nozīmīgiem darījumiem. Kompetentās iestādes pārskata šīs procedūras un šos mehānismus.

Ja no šās informācijas tiek secināts, ka apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspēja ir apdraudēta vai var būt apdraudēta, kompetentā iestāde veic attiecīgus pasākumus apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma līmenī.

(*) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

(**) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/87/EK.

(***) OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.”

6. Direktīvas 9. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

▼B

"3. Ja 1. punktā minētā aprēķina rezultāti uzrāda negatīvu koriģēto maksātspēju, kompetentās iestādes veic attiecīgus pasākumus attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma līmenī."

7. Direktīvas 10. pantu ar šo groza šādi:

a) tā virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības, trešo valstu apdrošināšanas uzņēmumi un trešo valstu pārapdrošināšanas uzņēmumi"

b) tā 2. un 3. punktu aizstāj šādi:

"2. Gadījumā, kas minēts 2. panta 2. punktā, aprēķinā iekļauj visus apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmuma vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītos uzņēmumus, kā noteikts II pielikumā.

3. Ja uz šā aprēķina pamata kompetentās iestādes secina, ka ir apdraudēta vai var būt apdraudēta tāda apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspēja, kurš ir meitasuzņēmums apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībai, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumam vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumam, tās veic vajadzīgos pasākumus attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma līmenī."

8. Direktīvas 10.a pantu groza šādi:

a) tā 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj šādi:

"b) pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuru dalībuzņēmumi ir tādi uzņēmumi 2. panta nozīmē, kuru galvenie biroji atrodas kādā trešā valstī;

c) trešās valsts apdrošināšanas uzņēmumi vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumi, kuru dalībuzņēmumi ir tādi uzņēmumi 2. panta nozīmē, kam galvenie biroji atrodas Kopienā."

b) tā 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt gan to, ka:

a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kuriem ir meitasuzņēmumi vai pieder dalība uzņēmumos ārpus Kopienas; gan to, ka

b) trešo valstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas šo valstu teritorijā un kuriem ir meitasuzņēmumi vai pieder dalība uzņēmumos vienā vai vairākās dalībvalstīs."

9. Direktīvas 98/78/EK I un II pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas II pielikuma tekstu.

▼B

60. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/83/EK

Direktīvu 2002/83/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 1. panta 1. punktam pievieno šādu s) apakšpunktu:

"s) "Pārapdrošināšanas uzņēmums" ir pārapdrošināšanas uzņēmums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/68/EK (2005 gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu (*)" 2. panta c) punkta nozīmē.

_____

(*) OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

2. Iekļauj šādu pantu:

"9.a pants

Iepriekšējas konsultēšanās ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Pirms licences piešķiršanas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja dzīvības apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kas licencēts citā dalībvalstī; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts citā dalībvalstī.

2. Pirms licences piešķiršanas dzīvības apdrošināšanas uzņēmumam jākonsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja dzīvības apdrošināšanas uzņēmums ir:

a) meitasuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

b) meitasuzņēmums uzņēmumam, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai

c) uzņēmums, kuru kontrolē viena un tā pati fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.

3. Attiecīgās kompetentās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši konsultē viena otru, novērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas uzņēmumu grupas cita uzņēmuma vadībā iesaistīto vadītāju reputāciju un pieredzi. Tās informē viena otru par visiem apstākļiem, kas attiecas uz akcionāru piemērotību un vadītāju reputāciju un pieredzi un kas ir svarīga citām kompetentajām iestādēm, kuras nodarbojas ar licenču piešķiršanu, kā arī darbības nosacījumu izpildes pastāvīgu novērtējumu."

▼B

3. Direktīvas 10. panta 2. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Apdrošināšanas uzņēmuma pārapdrošināšanas līgumu ar tādu pārapdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, vai ar tādu apdrošināšanas uzņēmumu, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai šo direktīvu, apdrošināšanas uzņēmuma piederības dalībvalsts neatraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar pārapdrošināšanas uzņēmuma vai apdrošināšanas uzņēmuma finansiālo stabilitāti."

4. Direktīvas 15. pantā iekļauj šādu punktu:

"1a. Ja šā panta 1. punktā minētās līdzdalības ieguvējs ir apdrošināšanas uzņēmums, pārapdrošināšanas uzņēmums, kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, kas licencēta kādā citā dalībvalstī, vai šāda uzņēmuma mātesuzņēmums, vai fiziska vai juridiska persona, kas kontrolē šo uzņēmumu, un ja šādas iegādes rezultātā tas uzņēmums, kurā ieguvējs gatavojas iegūt būtisku līdzdalību, kļūst par ieguvēja meitasuzņēmumu vai nonāk tā kontrolē, iegūšana jānovērtē, iepriekš apspriežoties, kā noteikts 9.a pantā."

5. Direktīvas 16. pantu ar šo groza šādi:

a) tā 4., 5. un 6. punktu aizstāj šādi:

"4. Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē:

— pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē darbības sākšanu apdrošināšanas jomā, un atvieglojot šādas uzņēmējdarbības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksātspējas normas, administratīvo un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību,

— uzliekot sankcijas, vai

— sakarā ar kāda kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzēšanu administratīvā kārtā, vai

— tiesvedībā, ko sāk saskaņā ar 67. pantu vai īpašiem noteikumiem, kuri paredzēti šajā direktīvā un citās direktīvās, kas attiecas uz apdrošināšanas uzņēmumiem un pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

5. Šā panta 1. un 4. punkta noteikumi neliedz apmainīties ar informāciju kādas dalībvalsts divām vai vairākām kompetentajām iestādēm vai dalībvalstu starpā, vai starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju uzraudzību, un iestādēm, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību,

— struktūrām, kas iesaistītas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās, un

— personām, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas uzņēmumos, pārapdrošināšanas uzņēmumos un citās finanšu iestādēs,

▼B

veicot uzraudzības uzdevumus un izpaužot struktūrām, kas vada (piespiedu) likvidācijas procesu vai garantiju fondu, informāciju, kas ir vajadzīga to pienākumu izpildei. Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kā norādīts 1. punktā.

6. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un:

— iestādēm, kas atbild par apdrošināšanas uzņēmumu un pārapdrošināšanas uzņēmumu likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību, vai

— iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs, vai

— neatkarīgiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu aktuāriem, kas veic šo uzņēmumu juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā paredzēto iespēju, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

— šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību,

— uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā,

— ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras to kompetento iestāžu piekrišanas, kas to sniegušas, un to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar šo punktu.”

b) tā 8. punktu aizstāj šādi:

“8. Kompetentajām iestādēm 1. līdz 7. punkts neliedz sniegt

— centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgu funkciju kā monetārām iestādēm,

— un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību,

informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei, kā arī neliedz šīm iestādēm vai struktūrām paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 4. punkta noteikumu izpildei. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts šajā pantā”.

▼B

6. Direktīvas 20. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"4. Dalībvalstis nepatur un neievieš tehnisko rezervju izveidošanai tādu sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa dot aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai no pārapdrošinātāja puses, kas licencēts saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, ja pārapdrošinātājs ir pārapdrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums, licencēts saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai saskaņā ar šo direktīvu.

Ja piederības dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasījumiem pret pārapdrošinātāju, kas nav saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK licencēts pārapdrošināšanas uzņēmums un nav saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK vai saskaņā ar šo direktīvu licencēts apdrošināšanas uzņēmums, tā nosaka šādu prasījumu pieņemšanas noteikumus."

7. Direktīvas 23. pantu ar šo groza šādi:

a) 1. punkta B daļas f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minēto īpašam nolūkam dibināto sabiedrību un pārapdrošinātāju atmaksājamie parādi, tostarp pārapdrošinātāju daļas tehniskajās rezervēs;"

b) 3. punkta 1. daļu aizstāj ar šādu:

"3. Ja tajos ietilpst kādi aktīvi vai aktīvu veids, kas minēts šā panta pirmajā daļā, tas nenozīmē, ka tehnisko rezervju segšanai tādējādi pieņemami visi šie aktīvi. Piederības dalībvalsts izstrādā detalizētus noteikumus, kuros precizē pieņemamu aktīvu izmantošanu."

8. Direktīvas 27. panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

"No pieejamās maksātspējas normas atrēķina arī šādus posteņus:

a) apdrošināšanas uzņēmuma dalība šādos uzņēmumos:

— apdrošināšanas uzņēmumi šīs direktīvas 4. panta, Direktīvas 73/239/EEK 6. panta vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību (*) 1. panta b) punkta nozīmē,

— pārapdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 2005/68/EK 3. panta nozīmē vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 98/78/EK 1. panta 1. punkta nozīmē,

— apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības Direktīvas 98/78/EK 1. panta i) punkta nozīmē,

— kredītiestādes un finanšu iestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (**) 1. panta 1. un 5. punkta nozīmē,

— ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes Padomes Direktīvas 93/22/EEK (1993. gada 10. maijs) par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā (***) 1. panta 2. punkta nozīmē un Padomes Direktīvas 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (****) 2. panta 4. un 7. punkta nozīmē;

▼B

b) katrs no šiem posteņiem, ko apdrošināšanas uzņēmums tur attiecībā uz a) apakšpunktā definētajām juridiskajām personām, kurās tam ir dalība:

— finanšu instrumenti, kas minēti 3. punktā,

— finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 3. punktā,

— pakārtoto prasījumu un finanšu instrumenti, kas minēti Direktīvas 2000/12/EK 35. pantā un 36. panta 3. punktā.

Ja citu kredītiestāžu, ieguldījumu sabiedrību, finanšu iestāžu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības akcijas ir turējumā uz laiku finansiālas palīdzības nolūkā, lai reorganizētu vai glābtu attiecīgo iestādi, kompetentā iestāde var atteikties no noteikuma par trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem atskaitījumiem.

Dalībvalstis saviem pārapdrošināšanas uzņēmumiem kā alternatīvu to trešās daļas a) un b) apakšpunktā minēto posteņu atrēķināšanai, ko apdrošināšanas uzņēmums tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un finanšu iestādēs, var atļaut *mutatis mutandis* piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos (*****) I pielikumā paredzēto 1., 2. vai 3. metodi. No tām 1. metodi (konsolidēto uzskaiti) piemēro vienīgi tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta par integrētās vadības un iekšējās kontroles līmeni attiecībā uz tiem subjektiem, kas būtu jākonsolidē. Izvēlēto metodi lieto konsekventi.

Dalībvalstis var noteikt, ka maksātspējas normas aprēķināšanai, kā noteikts šajā direktīvā, apdrošināšanas uzņēmumiem, kas pakļauti papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 98/78/EK vai papildu uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, nav jāatrēķina šā panta trešās daļas a) un b) apakšpunktā minētie posteņi, ko tur kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās, finanšu iestādēs, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumos vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībās, uz ko tiek attiecināta papildu uzraudzība. Šajā punktā minēto dalību atrēķināšanai dalība nozīmē dalību Direktīvas 98/78/EK 1. panta f) punkta nozīmē.

(*) OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).

(**) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

(***) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

(****) OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.

(*****) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.”

▼B

9. Direktīvas 28. panta 2. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) pirmais rezultāts:

to iegūst, daļu, kas atbilst 4 % no matemātiskajām rezervēm, kas attiecas uz tiešajiem darījumiem un pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, neatskaitot cedēto pārapdrošināšanu, reizinot ar koeficientu, kas iegūts, pēdējā finanšu gada neto matemātiskās rezerves, no kā atskaitīta cedētā pārapdrošināšana, dalot ar bruto matemātiskajām rezervēm. Šī attiecība nekad nevar būt zemāka par 85 %. Apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinošiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas var atskaitīt kā pārapdrošināšanu.”

b) punkta b) apakšpunktā 1. daļu aizstāj ar šādu:

“b) otrais rezultāts:

polisēm, kuru riska kapitāls nav negatīvs skaitlis, to iegūst, daļu, kas atbilst 0,3 % no šāda kapitāla, attiecībā uz ko dzīvības apdrošināšanas sabiedrībai ir saistības, reizinot ar pēdējā finanšu gadā pastāvošo attiecību starp riska kapitālu, kas palicis kā sabiedrības saistības pēc pārapdrošināšanas cesijām un retrocesijām, un kopējo riska kapitālu, neatskaitot pārapdrošināšanu; šī attiecība nekad nevar būt zemāka par 50 %; apdrošināšanas uzņēmumam iesniedzot pieteikumu ar apliecinošiem pierādījumiem piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un saņemot tās piekrišanu, no Direktīvas 2005/68/EK 46. pantā minētajām īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas var atskaitīt kā pārapdrošināšanu.”

10. Iekļauj šādu 28.a pantu:

“28.a pants

Maksātspējas norma apdrošināšanas uzņēmumiem, kas veic pārapdrošināšanas darbības

1. Katra dalībvalsts attiecībā uz tiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, piemēro Direktīvas 2005/68/EK 35.–39. panta noteikumus attiecībā uz to darbību ar pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, ja iestājas kāds no šiem nosacījumiem:

a) iekasētās pārapdrošināšanas prēmijas pārsniedz 10 % no to prēmiju kopsummas;

b) iekasētās pārapdrošināšanas prēmijas pārsniedz EUR 50 000 000;

c) tehniskās rezerves, kas izriet no to pieņemtās pārapdrošināšanas līgumiem, pārsniedz 10 % no to tehnisko rezervju kopsummas.

▼B

2. Katra dalībvalsts var izvēlēties piemērot attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem apdrošināšanas uzņēmumiem, kuru galvenie biroji atrodas tās teritorijā, Direktīvas 2005/68/EK 34. panta noteikumus par to pārapdrošināšanas pieņemšanas darbībām, ja iestājas kāds no minētajā 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Šajā gadījumā attiecīgā dalībvalsts pieprasa, lai visi aktīvi, kurus šis pārapdrošināšanas uzņēmums izmanto tehnisko rezervju segšanai saistībā ar tā pieņemto pārapdrošināšanu, tiktu nošķirti, pārvaldīti un organizēti atsevišķi no apdrošināšanas uzņēmuma tiešās apdrošināšanas darbības un lai nebūtu nekādu iespēju tos pārvietot. Šajā gadījumā un tikai attiecībā uz pārapdrošināšanas pieņemšanas darbību uz apdrošināšanas uzņēmumiem neattiecas šīs Direktīvas 22. līdz 26. pants.

Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes kontrolē otrajā daļā minēto nošķiršanu.”

▼C1

11. Direktīvas 38. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

▼B

“4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes būtu pilnvarotas, pazemināt samazinājumu, kas pamatojas uz pārapdrošināšanu, līdz 28. pantā noteiktajai maksātspējas normai, ja:

a) pārapdrošināšanas līgumu raksturs vai kvalitāte kopš iepriekšējā finanšu gada ir ievērojami mainījusies;

b) saistībā ar pārapdrošināšanas līgumiem nav pārnestu risku vai arī riska pārnešana ir ierobežota.”

X SADAĻA

PĀREJAS LAIKA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

61. pants

Esošo pārapdrošināšanas uzņēmumu iegūtās tiesības

1. Tādus pārapdrošināšanas uzņēmumus, uz kuriem attiecas šī direktīva un kuri bija licencēti vai tiesīgi veikt pārapdrošināšanas darbību saskaņā ar to dalībvalstu noteikumiem, kurās atradās to galvenie biroji pirms 2005. gada 10. decembra, uzskata par licencētiem saskaņā ar 3. pantu.

Tomēr tiem ir jāpilda šīs direktīvas noteikumi attiecībā uz turpmāko pārapdrošināšanas darbību un 6. panta a), c) un d) punkta, 7., 8. un 12. panta un 32. līdz 41. panta noteikumi no 2007. gada 10. decembra.

2. Dalībvalstis tiem 1. punktā minētajiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kuri 2005. gada 10. decembrīneatbilst 6. panta a) punkta, 7., 8. un 32. līdz 40. panta noteikumiem, šo prasību izpildei var atvēlēt laiku līdz 2008. gada 10. decembrim.

▼B

62. pants

Pārapdrošināšanas uzņēmumi, kas izbeidz savu darbību

1. Šo direktīvu nepiemēro tādiem pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas līdz 2007. gada 10. decembrim ir pārtraukuši slēgt jaunus pārapdrošināšanas līgumus un pārvalda tikai savu esošo portfeli, lai izbeigtu savu darbību.

2. Dalībvalstis izveido attiecīgo pārapdrošināšanas uzņēmumu sarakstu un dara zināmu šo sarakstu visām pārējām dalībvalstīm.

63. pants

Pārejas laiks 57. panta 3. punktam un 60. panta 6. punktam

Dalībvalstis šīs direktīvas 57. panta 3. punkta noteikumu piemērošanu, kas groza Direktīvas 73/239/EEK 15. panta 3. punktu, un šīs direktīvas 60. panta 6. punkta piemērošanu var atlikt līdz 2008. gada 10. decembrim.

64. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2007. gada 10. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties dara zināmus Komisijai minēto pasākumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem šīs direktīvas jomā.

65. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

66. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

Pārapdrošināšanas uzņēmumu forma:

— Beļģijas Karalistē: “société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, “association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, “société coopérative/coöperatieve vennootschap”;

— Čehijas Republikā: “akciová společnost”;

— Dānijas Karalistē: “aktieselskaber”, “gensidige selskaber”;

— Vācijas Federatīvajā Republikā: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich–rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;

— Igaunijas Republikā: “aktsiaselts”;

— Grieķijas Republikā: “ανώνυμη εταιρία”, “αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;

— Spānijas Karalistē: “sociedad anónima”;

— Francijas Republikā: “société anonyme”, “société d’assurance mutuelle”, “institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, “institution de prévoyance régie par le code rural”, “mutuelles régies par le code de la mutualité”;

▼M3

— Horvātijas Republikā: “dioničko društvo”;

▼B

— Īrijā: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;

— Itālijas Republikā: “società per azioni”;

— Kipras Republikā: Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές’ ή “Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”;

— Latvijas Republikā: “akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;

— Lietuvas Republikā: “akcinė bendrovė”, “uždaroji akcinė bendrovė”;

— Luksemburgas Lielhercogistē: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”;

— Ungārijas Republikā: “biztosító részvénytársaság”, “biztosító szövetkezet”, “harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”;

— Maltas Republikā: “limited liability company/kumpannija tà responsabbilità limitata”;

— Nīderlandes Karalistē: “naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”;

— Austrijas Republikā: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;

— Polijas Republikā: “spółka akcyjna”, “towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

— Portugāles Republikā: “sociedade anónima”, “mútua de seguros”;

— Slovēnijas Republikā: “delniška družba”;

— Slovākijas Republikā: “akciová spoločnost”;

▼B

— Somijas Republikā: “keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, “vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, “vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;

— Zviedrijas Karalistē: “försäkringsaktiebolag”, “ömsesidigt försäkringsbolag”;

— Apvienotajā Karalistē: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, “the association of underwriters known as Lloyd’s”.

▼B

II PIELIKUMS

Direktīvas 98/78/EK I un II pielikumu aizstāj ar šādiem:

"I PIELIKUMS

APDROŠINĀŠANAS UN PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMU KORIĢĒTĀS MAKSĀTSPĒJAS APRĒĶINS

1. APRĒĶINA METODES IZVĒLE UN VISPĀRĪGIE PRINCIPI

A. Dalībvalstis nosaka, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas minēti 2. panta 1. punktā, koriģēto maksātspēju aprēķina pēc vienas no metodēm, kas aprakstītas 3. punktā. Dalībvalsts tomēr var noteikt, ka kompetentās iestādes ļauj vai liek izmantot kādu no 3. punktā izklāstītajām metodēm, kura nav tā, ko izvēlējusies dalībvalsts.

B. **Proporcionalitāte**

Aprēķinot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģēto maksātspēju, ņem vērā proporcionālo daļu, kas dalībuzņēmumam pieder saistītajos uzņēmumos.

"Proporcionālā daļa" nozīmē vai nu parakstīto kapitālu, kas dalībuzņēmumam tieši vai netieši pieder, ja izmanto 1. vai 2. metodi, kas aprakstīta 3. punktā, vai procentus, ko izmanto konsolidēto finanšu pārskatu sastādīšanai, ja izmanto 3. metodi, kas aprakstīta 3. punktā.

Tomēr neatkarīgi no tā, kuru metodi izmanto, ja saistītais uzņēmums ir meitasuzņēmums un tam ir maksātspējas deficīts, ir jāņem vērā meitasuzņēmuma kopējais maksātspējas deficīts.

Taču gadījumos, kad pēc kompetento iestāžu uzskata tāda mātesuzņēmuma, kam pieder noteikta kapitāla daļa, atbildība ir stingri un nepārprotami ierobežota ar minēto kapitāla daļu, kompetentās iestādes var atļaut meitasuzņēmuma maksātspējas deficītu ņemt vērā proporcionāli.

Ja starp apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu grupas uzņēmumiem nav kapitāla attiecību, kompetentās iestādes nolemj, kāda proporcionālā daļa jāņem vērā.

C. **Maksātspējas normas elementu atkārtota izmantojuma novēršana**

C.1. *Vispārīgi noteikumi par maksātspējas normas elementiem*

Neatkarīgi no tā, kuru metodi izmanto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinā, ir jānovērš iespēja atkārtoti izmantot elementus, kurus ņem vērā minētajā aprēķinā un kas būtu pieņemami dažādu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas normai.

Šajā nolūkā, aprēķinot kāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģēto maksātspēju, un, ja 3. punktā aprakstītās metodes to neparedz, izslēdzamas šādas summas:

— minētā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami kāda tā saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai saistītā pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai,

▼B

— minētā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistīta uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai,

— minētā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistīta uzņēmuma tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai.

C.2. *Noteikumi par konkrētiem elementiem*

Neatkarīgi no C.1 iedaļas noteikumiem:

— attiecīgā apdrošināšanas uzņēmuma (vai pārapdrošināšanas uzņēmuma), kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā dzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošinašanas uzņēmuma peļņas rezerves un sagaidāmo peļņu, un

— attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma, kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu,

var iekļaut aprēķinā tiktāl, ciktāl tie ir izmantojami minētā saistītā uzņēmuma maksātspējas normas prasību izpildei. Tomēr parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir attiecīgā dalībuzņēmuma potenciāla saistība, pilnīgi izslēdz no aprēķina.

No aprēķina pilnīgi izslēdz arī attiecīgā apdrošināšanas dalībuzņēmuma vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir kāda saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma potenciāla saistība.

No aprēķina izslēdz saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma parakstīto neapmaksāto kapitālu, kas ir tā paša apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma cita saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma potenciāla saistība.

C.3. *Pārskaitāmība*

Ja kompetentās iestādes uzskata, ka dažus elementus, kas izmantojami saistīta apdrošināšanas uzņēmuma vai saistīta pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai, kuri nav C.2 iedaļā minētie elementi, nevar izmantot, lai izpildītu attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma, kam aprēķina koriģēto maksātspēju, maksātspējas normas prasību, minētos elementus var iekļaut aprēķinā tikai tiktāl, ciktāl tie izmantojami attiecīgā saistītā uzņēmuma maksātspējas normas prasībai.

C.4. Šā pielikuma C.2. un C. 3. iedaļā minēto elementu summa nedrīkst pārsniegt attiecīgā saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai saistītā pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normas prasību.

D. **Grupas iekšējas kapitāla radīšanas novēršana**

Aprēķinot koriģēto maksātspēju, neņem vērā maksātspējas normai izmantojamos elementus, ko rada apdrošināšanas uzņēmuma vai pārapdrošināšanas uzņēmuma un:

— saistītā uzņēmuma,

— dalībuzņēmuma,

▼B

— kāda cita tā dalībuzņēmuma saistītā uzņēmuma savstarpējs finansējums.

Turklāt neņem vērā elementus, kas izmantojami attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma, kuram aprēķina koriģēto maksātspēju, saistītā apdrošināšanas uzņēmuma vai saistītā pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai, ja attiecīgo elementu rada minētā apdrošināšanas uzņēmuma pārapdrošināšanas uzņēmuma cita saistītā uzņēmuma savstarpējs finansējums.

Jo īpaši savstarpējs finansējums ir tad, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam vai kādam no tā saistītajiem uzņēmumiem pieder daļas tādā citā uzņēmumā vai tas izsniedz aizdevumus tādam citam uzņēmumam, kuram tieši vai netieši pieder elementi, kas izmantojami pirmā minētā uzņēmuma maksātspējas normai.

E. Kompetentās iestādes nodrošina, ka koriģēto maksātspēju aprēķina tikpat bieži, kā noteikts Direktīvās 73/239/EEK, 91/674/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK attiecībā uz maksātspējas normas aprēķināšanu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem. Aktīvu un pasīvu vērtību aprēķina saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Direktīvās 73/239/EEK, 91/674/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK.

2. APRĒĶINA METOŽU PIEMĒROŠANA

2.1. **Saistītie apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumi. Koriģētās maksātspējas aprēķinu veic saskaņā ar vispārīgajiem principiem un metodēm, kas noteikti šajā pielikumā.**

Izmantojot jebkuru no metodēm, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam ir vairāk nekā viens saistītais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, koriģētās maksātspējas aprēķinos iekļauj katru no saistītajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

Pakāpeniskas dalības gadījumos (piemēram, ja kāds apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums ir dalībuzņēmums citā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā, kurš arī ir dalībuzņēmums kādā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā), koriģēto maksātspēju aprēķina katra tāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma līmenī, kuram ir vismaz viens saistītais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums.Dalībvalstis var neprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinu:

— ja tas ir cita apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma, kam licence ir piešķirta tajā pašā dalībvalstī, saistītais uzņēmums, un tas ir ņemts vērā attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinā, vai

— ja tas ir tādas apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības saistītais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, kam juridiskā adrese ir tajā pašā dalībvalstī, kur minētajam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, un veicamajā aprēķinā ir ņemta vērā gan apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība, gan pārapdrošināšanas uzņēmums vai saistītais pārapdrošināšanas uzņēmums.

▼B

Dalībvalstis var neprasīt koriģētās maksātspējas aprēķinu arī tad, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums ir saistītais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums tādam citam apdrošināšanas uzņēmumam, pārapdrošināšanas uzņēmumam vai apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībai, kam juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes ir vienojušās uzticēt papildu uzraudzības īstenošanu šās citas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Katrā gadījumā atbrīvojumu var piešķirt tikai tad, ja kompetentās iestādes ir pārliecinātas, ka elementi, kas izmantojami aprēķinā iekļauto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas normai, ir atbilstīgi sadalīti pa šiem uzņēmumiem.

Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumos, kad saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma juridiskā adrese ir dalībvalstī, kas nav tā, kurā atrodas attiecīgais apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, kam aprēķina koriģēto maksātspēju, aprēķinā attiecībā uz saistīto uzņēmumu ņem vērā maksātspējas stāvokli tā, kā to novērtējušas šās citas dalībvalsts kompetentās iestādes.

2.2. **Apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības – starpnieki**

Aprēķinot koriģēto maksātspēju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kam ar apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības starpniecību ir dalība kādā saistītajā apdrošināšanas uzņēmumā, saistītajā pārapdrošināšanas uzņēmumā, trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā, aprēķinā ņem vērā apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības – starpnieka stāvokli. Tikai šā aprēķina vajadzībām, kurš jāveic saskaņā ar vispārīgiem principiem un metodēm, kas aprakstītas šajā pielikumā, šo apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrību uzskata par analoģisku apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kura maksātspējas prasība ir nulle, un attiecībā uz elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai, uz to attiecas nosacījumi, kas noteikti Direktīvas 73/239/EEK 16. panta 1. punktā, Direktīvas 2002/83/EK 27. pantā vai Direktīvas 2005/68/EK 36. pantā.

2.3. **Trešo valstu saistītie apdrošināšanas uzņēmumi un trešo valstu saistītie pārapdrošināšanas uzņēmumi**

Aprēķinot koriģēto maksātspēju kādam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kurš ir dalībuzņēmums trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā, tikai aprēķina vajadzībām šo trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu uzskata par analoģisku saistītam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, un piemēro vispārīgos principus un metodes, kas aprakstītas šajā pielikumā.

Tomēr, ja trešā valsts, kurā minētajam uzņēmumam ir juridiskā adrese, liek tam saņemt licenci un nosaka maksātspējas prasību, kas līdzinās tai, kas noteikta Direktīvā 73/239/EEK, Direktīvā 2002/83/EK vai Direktīvā 2005/68/EK, dalībvalstis, ņemot vērā elementus minētās prasības segšanai, var noteikt, ka attiecībā uz šo uzņēmumu aprēķinā jāņem vērā maksātspējas prasība un elementi, kas izmantojami šo prasību izpildei, kā noteikusi attiecīgā trešā valsts.

2.4. **Saistītās kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes**

Aprēķinot koriģēto maksātspēju kādam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, kurš ir kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības vai finanšu iestādes dalībuzņēmums, šādu dalību atrēķināšanai mutatis mutandis piemēro noteikumus, kas minēti Direktīvas 73/239/EEK 16. pantā, Direktīvas 2002/83/EK 27. pantā un

▼B

Direktīvas 2005/68/EK 36. pantā, kā arī noteikumus par dalībvalstu tiesībām atsevišķos gadījumos atļaut citu metožu izmantošanu un ļaut neatrēķināt šādas dalības.

2.5. **Vajadzīgās informācijas trūkums**

Ja informācija par kādu saistīto uzņēmumu ar juridisko adresi kādā dalībvalstī vai trešā valstī, kas vajadzīga kāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinam, kompetentajām iestādēm kāda iemesla dēļ nav pieejama, minētā uzņēmuma uzskaites vērtību apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmumā atskaita no elementiem, kas izmantojami koriģētās maksātspējas normai. Minētajā gadījumā ar šādu dalību saistītus nerealizētos ieņēmumus nedrīkst izmantot par elementiem koriģētās maksātspējas normai.

3. APRĒĶINU METODES

1. metode: **Atskaitīšanas un summēšanas metode**

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no:

i) kopsummas:

a) elementiem, kas izmantojami apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas normai, un

b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma proporcionālās daļas elementiem, kas izmantojami saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai

un

ii) kopsummas:

a) saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma uzskaites vērtībai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmumā un

b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasībai, un

c) saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas prasības proporcionālajai daļai.

Ja dalība saistītajā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumā izpaužas kā pilnīga vai daļēja netieša līdzdalība, ii) apakšpunkta a) punktā ietver šādas netiešas līdzdalības vērtību, ņemot vērā ar to saistītos procentus, un i) apakšpunkta b) punktā un ii) apakšpunkta c) punktā minētie elementi ietver to attiecīgo elementu proporcionālās daļas, kuri izmantojami saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai un saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas normai.

2. metode: **Prasības atskaitījuma metode**

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no:

i) attiecīgo elementu, kas izmantojami apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas normai, kopsummas

un

ii) kopsummas:

a) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasībai, un

▼B

b) saistītā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma maksātspējas prasības proporcionālajai daļai.

Vērtējot elementus, kas izmantojami maksātspējas normai, šās direktīvas vajadzībām dalību nosaka pēc pašu kapitāla metodes, saskaņā ar izvēles iespēju, kas izklāstīta Direktīvas 78/660/EEK 59. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

3. metode: **Konsolidētās uzskaites metode**

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma koriģētās maksātspējas aprēķinu veic, izmantojot konsolidētos finanšu pārskatus. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma koriģētās maksātspējas stāvoklis ir vienāds ar starpību no elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai, kuru aprēķina uz konsolidēto datu pamata, un

a) summas, kurā ietilpst apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas dalībuzņēmuma maksātspējas prasību un saistīto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas prasību proporcionālās daļas, kuru pamatā ir procenti, ko izmanto konsolidēto finanšu pārskatu sastādīšanai;

b) vai maksātspējas prasības, ko aprēķina uz konsolidēto datu pamata.

Direktīvu 73/239/EEK, 91/674/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK noteikumus piemēro, aprēķinot elementus, kas izmantojami maksātspējas normai un maksātspējas prasībai, kuras pamatā ir konsolidētie dati.

▼B

II PIELIKUMS

TĀDU APDROŠINĀŠANAS VAI PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMU PAPILDU UZRAUDZĪBA, KAS IR MEITAS UZŅĒMUMI APDROŠINĀŠANAS KONTROLAKCIJU SABIEDRĪBĀM VAI TREŠO VALSTU APDROŠINĀŠANAS VAI PĀRAPDROŠINĀŠANAS UZŅĒMUMIEM.

1. Kompetentās iestādes nodrošina šajā pielikumā aprakstītās metodes konsekventu piemērošanu attiecībā uz 2. panta 2. punktā minētajiem diviem vai vairāk apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem, kas ir kādas apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma dažādās dalībvalstīs dibināti meitasuzņēmumi.

   Kompetentās iestādes papildu uzraudzību veic tikpat bieži, cik, kā noteikts Direktīvās 73/239/EEK, 91/674/EEK, 2002/83/EK un 2005/68/EK, aprēķina apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu maksātspējas normu.

2. Dalībvalstis var nepieprasīt šajā pielikumā paredzēto aprēķinu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam:

   — ja šis apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums ir cita apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma saistītais uzņēmums un to ņem vērā aprēķinā par šo citu uzņēmumu, kā paredzēts šajā pielikumā,

   — ja šā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma un viena vai vairāku citu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu, kam licence piešķirta vienā dalībvalstī, mātesuzņēmums ir viena un tā pati apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums, un attiecīgo apdrošināšanas uzņēmumu vai pārapdrošināšanas uzņēmumu ņem vērā aprēķinā, kā paredzēts šajā pielikumā, par vienu no šiem citiem uzņēmumiem,

   — ja šā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma un viena vai vairāku citu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu, kam licence piešķirta citās dalībvalstīs, mātesuzņēmums ir viena un tā pati apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas uzņēmums vai trešās valsts pārapdrošināšanas uzņēmums, un saskaņā ar 4. panta 2. punktu ir noslēgts līgums, kas papildu uzraudzību, uz kuru attiecas šis pielikums, uztic citas dalībvalsts uzraudzības iestādei.

   Pakāpeniskas dalības gadījumā (piemēram, apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums, kas pats ir citas apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrības vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmuma īpašums) aprēķinus, kuri paredzēti šajā pielikumā, dalībvalstis var piemērot tikai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumu galvenajam mātesuzņēmumam, kas ir kāda apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka aprēķinus, kas ir analoģiski tiem, kuri aprakstīti I pielikumā, veic par apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

   Šī analoģija ir I pielikumā aprakstīto vispārīgo principu un metožu piemērošana apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrībai, trešo valstu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumiem.

▼B

Tikai šā aprēķina vajadzībām mātesuzņēmumu pielīdzina apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumam, uz ko attiecas:

— nulles maksātspējas prasība, ja tas ir apdrošināšanas kontrolakciju sabiedrība,

— maksātspējas prasība, ko nosaka saskaņā ar I pielikuma 2.3. iedaļas principiem, ja tas ir trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmums,

un tādi paši nosacījumi, kādi noteikti Direktīvas 73/239/EEK 16. pantā, Direktīvas 2002/83/EK 27. pantā un Direktīvas 2005/68/EK36. pantā attiecībā uz elementiem, kas izmantojami maksātspējas normai.

4. **Vajadzīgās informācijas trūkums**

Ja kādu iemeslu dēļ kompetentajām iestādēm nav pieejama informācija par kādu saistīto uzņēmumu ar juridisko adresi kādā dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir vajadzīga aprēķinam, kurš paredzēts šajā pielikumā, minētā uzņēmuma uzskaites vērtību attiecīgajā dalībuzņēmumā atskaita no elementiem, kas izmantojami šajā pielikumā paredzētajam aprēķinam. Minētajā gadījumā ar šādu dalību saistītus nerealizētos ieņēmumus nedrīkst izmantot par elementiem minētajam aprēķinam.”